

คำถามต่างๆ ที่สำคัญในชีวิตของมุสลิม

﴿ أسئلة مهمة في حياة المسلم ﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

สำนักงานเผยแพร่และสอนอิสลามเมืองอุตสาหกรรมเก่า กรุงเทพมหานคร

แปลโดย : อับดุลวาฮิด (อำนวยการ) แอนิม

ผู้ตรวจทาน : ทีมงานภาษาไทยเว็บอิสลามเฮ้าส์

ที่มา : หนังสือตัฟซีร อัล-อุซวีล อะคีร

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿ أسئلة مهمة في حياة المسلم ﴾

« باللغة التايلاندية »

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالصناعية القديمة في مدينة الرياض

ترجمة: عبدالواحد بن رقيب (أمنوي إينيم)

مراجعة: فريق اللغة التايلاندية بموقع دار الإسلام

المصدر: كتاب تفسير العشر الأخير

2010 - 1431

islamhouse.com

คำถามต่าง ๆ ที่สำคัญในชีวิตของมุสลิม

1. มุสลิมจะนำเอาอะกีดะฮ์ของเขามาจากไหน ? เขาจะต้องเอาอะกีดะฮ์นั้นมาจากคัมภีร์ของพระองค์อัลลอฮ์ และจากรายงานที่ถูกต้องของท่านนบีของพระองค์ ﷺ ซึ่งท่านไม่เคยพูดมาจากอารมณ์ของท่าน ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾

ความว่า: “สิ่ง(ที่ท่านนบีพูด)นั้น มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นวะฮีย์ที่ถูกประทานลงมา” (อัน-นัจญุม 4)

โดยการใช้อย่างนั้นจะต้องสอดคล้องกับความเข้าใจของเศาะหาบะฮ์และชาวสะละฟผู้ทรงคุณธรรมทั้งหลาย ﷺ

2. เมื่อเราขัดแย้งกัน เราจะกลับไปหาสิ่งใดเพื่อใช้ตัดสิน ? เราต้องกลับไปหาบทบัญญัติอันบริสุทธิ์ และตัดสินกันด้วยการกลับไปสู่คัมภีร์ของพระองค์อัลลอฮ์ และสุนนะฮ์หรือแนวทางของรอสูลของพระองค์ ﷺ โดยที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿فَإِنْ نَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾

ความว่า: “หากว่าพวกเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องใด ก็จงนำสิ่งนั้นกลับไปยังอัลลอฮ์และรอสูล” (อัน-นิสาฮ์ 59)

และท่านนบีได้กล่าวไว้ว่า:

«تَرَكَتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ»

ความว่า: “ฉันได้ทิ้งไว้ให้แก่พวกเจ้าสองอย่าง ซึ่งพวกเจ้าจะไม่หลงผิดหากพวกเจ้ายึดมั่นไว้ ทั้งสองนั้นก็คือ คัมภีร์ของอัลลอฮ์ และแนวทางของนบีของพระองค์” (อัล-มุวัฏฏาะฮ์ ของอิหม่ามมาลิก)

3. ใครคือกลุ่มที่ปลอดภัยในวันกิยามะฮ์ ? ท่านรอสูล ﷺ ได้กล่าวว่า:

«وَتَفْتَرِقُ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِلَّةً كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا مِلَّةً وَاحِدَةً، قَالُوا: وَمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي»

ความว่า: “ประชาชาติของฉันนั้นแตกออกเป็น 73 จำพวก ทุกจำพวกนั้นอยู่ในไฟนรก ยกเว้นแต่จำพวกเดียวเท่านั้น พวกเขา (บรรดาสาวก)ได้กล่าวว่า

จำพวกไหนแล้ว ใ้อ่านรอสูล ﷺ ? ท่านรอสูลกล่าวว่า ผู้ที่ดำเนินบน แนวทางของฉันและบรรดาสาวกของฉัน” (อะหมัด)

ดังนั้น สัจธรรมความจริงคือสิ่งที่ท่านนบี ﷺ และบรรดาสาวกของท่านเคยปฏิบัติ จึงเป็น
สิ่งจำเป็นที่ท่านต้องปฏิบัติตามสุนนะฮ์ และท่านจงระวังการอุตริกรรม ถ้าหากท่านต้องการความ
รอดพ้นและเพื่อให้กิจการงานทั้งหลายถูกต้องครบ

4. อะไรคือเงื่อนไขต่างๆ ของการตอบรับการงานที่ดี ? เงื่อนไขต่างๆ ของมันก็คือ 1) การ
ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และการให้เอกภาพต่อพระองค์ ดังนั้นการงานจะไม่ถูกต้องรับจากผู้ที่ตั้งภาคี 2)
ความอิคลาศบริสุทธิ์ใจ คือการทำเพราะปรารถนาความพอพระทัยของพระองค์ 3) การปฏิบัติตาม
ท่านนบี ﷺ คือต้องทำให้สอดคล้องกับสิ่งที่ท่านนบีนำมา ดังนั้นเขาอย่าได้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เว้น
แต่ด้วยกับสิ่งที่ท่านนบีบัญญัติไว้ หากเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดขาดไปการงานนั้นจะถูกปฏิเสธ ดังที่
พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า:

﴿ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ﴾

ความว่า: “และเรามุ่งสู่ส่วนหนึ่งของการงานที่พวกเขา(พวกที่ไม่ศรัทธา)
ได้ปฏิบัติไป แล้วเราจะทำให้มันไร้คุณค่ากลายเป็นละอองฝุ่นที่ปลิว
ว่อน” (อัล-ฟุรกอน 23)

5. ลำดับต่างๆ ของการยึดมั่นในศาสนามีกี่ลำดับ ? มีสามลำดับ 1) อัล-อิสลาม (การยอม
จำนน) 2) อัล-อีมาน (การศรัทธา) 3) อัล-อิหฺसान (การทำอย่างดีเลิศ)

6. อัล-อิสลามคืออะไร ? และรูกนหรือหลักการอิสลามมีเท่าใด ? อิสลามคือ การยอมจำนน
ต่อพระองค์อัลลอฮ์ด้วยการเชื่อมั่นศรัทธาต่อเอกภาพของพระองค์ และการปฏิบัติตามพระองค์
ด้วยการเชื่อฟัง และการปลีกตัวให้พ้นจากการตั้งภาคีและผู้ตั้งภาคี รูกนหรือหลักการต่างๆ ของ
อิสลามนั้นมีห้าประการ ดังที่ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวไว้ในวณะของท่านที่ว่า:

« بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَىٰ خَمْسٍ شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآيْتَاءَ الزَّكَاةَ وَحَجَّ الْبَيْتِ وَصَوْمَ رَمَضَانَ »

ความว่า: “อิสลามนั้นถูกสร้างมาบนหลักห้าประการคือ การปฏิญาณตนว่า
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และแท้จริงมุหัมมัดคือรอสูลของอัลลอ
ฮ์ การดำรงไว้ซึ่งการละหมาด, การจ่ายซะกาต, การประกอบพิธีหัจญ์ และ
การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน” (มุตตะพะกุนอะลยฺฮ์)

7. อัลอีมาน(หลักการศรัทธา) คืออะไร? อีมานคือ การยึดมั่นด้วยหัวใจ การกล่าวด้วยลิ้น และการกระทำด้วยอวัยวะทางกาย อีมานเพิ่มด้วยการเชื่อฟังอัลลอฮ์และลดลงได้ด้วยการฝ่าฝืนพระองค์ ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾

ความว่า: "เพื่อพวกเขาจะได้เพิ่มพูนการศรัทธาพร้อมๆ กับการศรัทธาที่มีอยู่แล้วของพวกเขา " (อัล-ฟัตหฺ 4)

และท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า:

« الإِيمَانُ بِضْعٌ سَبْعُونَ شُعْبَةً فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَدْنَاهَا إِيمَانُ بِاللَّهِ »
«الَّذِي عَنِ الطَّرِيقِ وَالْحَيَاءِ شُعْبَةٌ مِنَ الإِيمَانِ»

ความว่า "อีมานหรือการศรัทธานั้น มีเจ็ดสิบกว่าแขนง ที่ประเสริฐที่สุดคือการกล่าว ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ และขั้นต่ำสุดของมันก็คือการขจัดสิ่งที่เป็นอันตรายออกจากถนนหนทาง และความละอายคือส่วนหนึ่งของการศรัทธาเช่นเดียวกัน" (มุสลิม)

และมันถูกย่ำให้ซัดยิ่งขึ้นด้วยสิ่งที่มุสลิมได้สังเกตดูด้วยตัวเองจากความกระฉับกระเฉงในการทำความดีต่างๆ เมื่อถึงช่วงเวลาต่างๆ ที่ดี และการเพิกเฉยต่อการทำความดีขณะที่เขากระทำการฝ่าฝืนด้วยมะอูคียัตต่างๆ ต่ออัลลอฮ์ อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า:

﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ أَلْسِئَاتِ﴾

ความว่า:"แท้จริงความดีทั้งหลายย่อมลบล้างความชั่วทั้งหลาย" (สุด 114)

รูกันหรือหลักการของอีมานนั้นมีหกประการ ดังที่ท่านนบี ﷺ ได้บอกเอาไว้ในคำพูดของท่านที่ว่า:

«أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَالْقَدَرِ
خَيْرِهِ وَشَرِّهِ»

ความว่า: "ท่านจะต้องศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์ ศรัทธาต่อบรรดาศักดิ์ม็กร์ของพระองค์ ศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์ และศรัทธาต่อกฎสภาพการณ์ทั้งดีและชั่ว" (อัล-บุคอรีย)

8. อะไรคือความหมายของ ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ ? คือการปฏิเสธสิทธิอันคู่ควรในการเคารพภักดีอื่นจากพระองค์อัลลอฮ์ และการยืนยันสิทธิการเคารพอิบาตะสุดังกกล่าวสำหรับอัลลอฮ์พระองค์เดียวเท่านั้น

9. อัลลอฮ์อยู่กับเราหรือไม่ ? ใช่ อัลลอฮ์ ﷻ อยู่กับเราด้วยกับความรอบรู้ของพระองค์ ด้วยกับการได้ยินของพระองค์ การมองเห็นของพระองค์ และการห้อมล้อมของพระองค์ และความสามารถของพระองค์ และด้วยกับพระประสงค์ของพระองค์ และส่วนชาติของพระองค์นั้น จะไม่ปะปนหลอมรวมกับชาติของมดลูกที่ถูกสร้างทั้งหลาย และไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากสิ่งถูกสร้างที่อาจจะห้อมล้อมพระองค์ได้

10. สามารถที่จะมองเห็นพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ด้วยตาได้หรือไม่ ? บรรดามุสลิมได้มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ว่า แท้จริงพระองค์อัลลอฮ์จะไม่ถูกมองเห็นในโลกดุนยา และแท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายจะมองเห็นพระองค์อัลลอฮ์ในวันอาคิเราะฮ์ในทุ่งมะหฺษัรและในสวรรค์ ดังคำดำรัสของพระองค์ ﷻ ว่า:

﴿ وَجُوهُ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ۖ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴾

ความว่า: "ในวันนั้น หลายๆ ใบหน้าจะเบิกบาน และได้จ้องมองไปยังพระเจ้าของมัน " (อัล-กียามะฮ์ 22-23)

11. อะไรคือประโยชน์ของการรู้จักพระนามต่างๆ ของพระองค์อัลลอฮ์ และคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ ? แท้จริง สิ่งแรกของบพบัญญัติที่อัลลอฮ์ทรงบัญญัติเหนือบ่าวของพระองค์นั่นก็คือการต้องรู้จักพระองค์ ดังนั้นในเมื่อมนุษย์รู้จักพระองค์แล้วพวกเขาก็จะเคารพภักดีต่อพระองค์ด้วยการเคารพภักดีที่ถูกต้องอย่างแท้จริง ดังคำดำรัสของพระองค์ ﷻ ว่า:

﴿ فَاعْلَمُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرُوا لِذَنبِكُمْ ﴾

ความว่า: "ดังนั้น ฟังรู้เถิดว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่ถูกกราบไหว้โดยเที่ยงแท้) นอกจากอัลลอฮ์ และจงขออภัยโทษต่อความผิดของตัวเอง" (มุหัมมัด 19)

ดังนั้น การรำลึกถึงอัลลอฮ์ต่อความเมตตาอันกว้างขวางของพระองค์นั้นจะนำไปสู่การหวังต่อพระองค์ และการรำลึกถึงอัลลอฮ์ต่อการลงโทษอันรุนแรงของพระองค์นั้นนำไปสู่ภาวะการยำเกรงต่อพระองค์ และการรำลึกถึงอัลลอฮ์ต่อความเป็นเอกะหนึ่งเดียวในการประทานให้ของพระองค์จะนำไปสู่การขอบคุณของพระองค์

และความหมายที่ว่าต้องเคารพอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ด้วยกับพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์นั่นก็คือ: การค้นหาความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับมัน และมีความเข้าใจในความหมายต่างๆ ของมัน และปฏิบัติตามนัยต่างๆ ของมันอย่างถูกต้อง ดังนั้น ในจำนวนพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ของอัลลอฮ์นั้น มีบางประเภทที่บ่าวจะได้รับยกย่องถ้าหากเขามีคุณลักษณะเช่นเดียวกับมัน เช่นคุณลักษณะของความรู้ ความเมตตา และความยุติธรรม

และอีกส่วนหนึ่งของพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์นั้น ถ้าบ่าวอาจเอื้อมจะเลียนแบบพระองค์เขาก็จะได้รับพรตามและถูกพิโรธ เช่น ลักษณะความเป็นพระเจ้าที่ถูกระงับ สักการะ ความทรงจำ และความโอ้อวด และสำหรับบ่าวนั้นมีคุณลักษณะต่างๆ ที่ถูกสรรเสริญและถูกสั่งใช้ให้เขามีคุณลักษณะเช่นนั้นในตัวเขา เช่น ลักษณะการเป็นบ่าว การพึ่งพิง การนอบน้อมด้วยความต่ำต้อย การวอนขอ และอื่นๆ เป็นต้น แต่ห้ามใช้ประการต่างๆ เหล่านี้อธิบายถึงคุณลักษณะของพระผู้อภิบาล ﷻ

และผู้ที่เป็นที่รักยิ่ง ณ ที่พระองค์อัลลอฮ์นั้น คือผู้ที่มีคุณลักษณะต่างๆ ซึ่งพระองค์ทรงรักมัน และบ่าวที่ถูกกริ้วที่สุด ณ ที่พระองค์อัลลอฮ์ คือผู้ที่มีคุณลักษณะต่างๆ ซึ่งพระองค์ทรงรังเกียจมัน

12. พระนามต่างๆ ที่ดงามของอัลลอฮ์คืออะไร ? พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾

ความว่า: "และอัลลอฮ์นั้นมีบรรดาพระนามอันสวยงาม ดังนั้นพวกเจ้าจงเรียกหา(วิงวอนขอความช่วยเหลือ)พระองค์ด้วยพระนามเหล่านั้นเถิด" (อัล-อะอฺรอฟ 180)

และโดยแน่แท้ ได้รับการยืนยันจากท่านรอซูลุลลอฮ์ ﷺ ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า:

«إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا، مَنْ أَحْصَاهَا، دَخَلَ الْجَنَّةَ»

ความว่า: "แท้จริงอัลลอฮ์นั้นมีเก้าสิบเก้าพระนาม คือหนึ่งร้อยเว้นแต่หนึ่งเท่านั้น ใครก็ตามนับมันครบเขาจะได้เข้าสวรรค์" (มุตตะพะกุน อะลียฺ)

และการนับมันก็คือ

- 1) การนับถ้อยคำต่างๆ ของมันและจำนวนของมัน
- 2) เข้าใจความหมายของมัน รวมถึงข้อบ่งชี้ของมัน และศรัทธาต่อมัน ดังนั้น เมื่อบ่าวกล่าวเอ่ยถึงพระนาม อัล-หะกีม (الحكيم) ซึ่งมีความหมายว่าพระองค์นั้นทรงปรีชาญาณ เขาก็ต้องยอมจำนนต่อคำสั่งใช้ทั้งหมดของอัลลอฮ์ เพราะแท้จริงคำสั่งใช้ทั้งหมดของพระองค์นั้นเป็นไปตามเหตุผลอันปรีชาของพระองค์ และเมื่อเขาเอ่ยพระนาม อัล-กุดดุส (القدوس) ซึ่งมีความหมายว่าพระองค์นั้นทรงบริสุทธิ์ เขาจะระลึกได้ว่าพระองค์อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ที่บริสุทธิ์จากความบกพร่องและความไม่สมบูรณ์ทั้งปวง
- 3) การวิงวอนขอต่อพระองค์อัลลอฮ์ด้วยพระนามต่างๆ เหล่านั้น ซึ่งมีสองชนิด: ก) ดุอาอีในรูปแบบของการสรรเสริญและอิบาดะฮ์ ข) ดุอาอีในรูปแบบของการวิงวอนและร้องขอ และใครก็ตามที่ได้ติดตาม

โองการต่างๆ ในอัลกุรอาน และติดตามจากสุนนะฮ์ที่ถูกต้อง เขาก็จะสามารถที่จะรวบรวมพระนามต่างๆ ได้ดังนี้:

พระนาม	ความหมาย
الله (อัลลอฮฺ)	คือ ผู้ทรงครอบครองสิทธิแห่งการเป็นพระเจ้าที่คู่ควรแก่การกราบไหว้และการมอบตนเป็นป่าวแด่พระองค์ เหนือสรรพสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมด พระองค์คือพระผู้เป็นเจ้าที่ต้องให้ความจริงรักภักดี เกิดทูนสรรเสริญ นอบน้อมถ่อมตน และก้มกราบ การอิบาดะฮ์ทุกชนิดต้องทำเพื่อมอบหมายแด่พระองค์เท่านั้น
الرحمن (อัลเราะฮฺมาน)	คือ พระนามที่ชี้ถึงพระองค์ผู้ทรงมีความกรุณาเมตตาอย่างกว้างขวาง ครอบคลุมสิ่งถูกสร้างทุกอย่างทั้งหมด และเป็นพระนามที่เจาะจงเฉพาะอัลลอฮฺตะอาลา และไม่อนุญาตให้ใช้กับสิ่งอื่นนอกจากพระองค์
الرحيم (อัลเราะฮีม)	คือ พระองค์เป็นผู้ที่มีความกรุณาปรานี ผู้อภัยโทษต่อบรรดามุอฺมินทั้งใน الدنيا และอาคิเราะฮ์ ซึ่งโดยแน่แท้ พระองค์ได้ทรงชี้นำพวกเขาสู่การเคารพภักดีต่อพระองค์ และจะทรงยกย่องพวกเขาให้เกียรติพวกเขาในวันอาคิเราะฮ์ด้วยสรวงสวรรค์ของพระองค์
العفو (อัลอะฟุว)	คือ พระองค์เป็นผู้ที่ลบความผิดบาปและยกโทษให้ และไม่ทรงลงโทษป่าวแม้ว่าการลงโทษนั้นคู่ควรแก่ป่าวแล้วก็ตาม
الغفور (อัลฆะฟุร)	คือ พระองค์เป็นผู้ที่ปกปิดความผิดบาปของผู้กระทำความผิด และพระองค์ไม่ประจานเขา และไม่ลงโทษเขา
الغفار (ฟารุอัลฆอฟ)	คือ พระนามที่ชี้ถึงความมากมายซึ่งการอภัยโทษของอัลลอฮฺที่มีต่อป่าวของพระองค์ที่กระทำความผิดและขอการอภัยโทษ
الرؤوف (อัลเราะอูฟ)	คือ มาจากคำว่า الرؤفة (อัลเราะฮ์ฟะฮฺ) หมายถึง ความเมตตากรุณาอย่างล้นหลาม และความเมตตากรุณาอย่างถึงที่สุด และมันครอบคลุมสิ่งที่ถูกสร้างทุกอย่างใน الدنيا และเฉพาะกับบางคนในหมู่พวกเขาในอาคิเราะฮ์ นั่นคือบรรดาผู้ศรัทธาอันเป็นที่รักของพระองค์
العليم (อัลหะลีม)	คือ พระองค์เป็นผู้ที่ไม่รีบเร่งในการลงโทษต่อป่าว ทั้งๆที่พระองค์นั้นมีความสามารถที่จะลงโทษพวกเขา แต่ทว่าพระองค์ทรงยกโทษให้แก่พวกเขา และอภัยโทษให้แก่พวกเขาเมื่อพวกเขาขอการอภัยโทษต่อพระองค์
التواب (อัตเตาวาบ)	คือ พระองค์เป็นผู้ทรงชี้ทางการกลับเนื้อกลับตัวให้แก่บุคคลที่พระองค์ทรงประสงค์จากหมู่ป่าวของพระองค์ และทรงตอบรับการกลับเนื้อกลับตัวจากพวกเขา
الستير (อัลสตีร์)	คือ พระองค์เป็นผู้ที่ปกปิดป่าวของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จะไม่ประจานความผิดของเขาต่อหน้ามัลลูกทั้งหลายของพระองค์ และพระองค์คือผู้ที่ชอบให้ป่าวปกปิด

	ความผิดของตัวเองของเขาเองและความผิดของคนอื่นๆ และปกปิดอวัยวะพึงสงวนของเขาเช่นเดียวกันด้วย
الغني (อัลเกาะนีย)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ไม่ต้องพึ่งใครจากสิ่งถูกสร้างทั้งหลายโดยเด็ดขาด เพราะความสมบูรณ์แบบของพระองค์อันเป็นที่สุดแล้วและด้วยคุณลักษณะที่สมบูรณ์ทั้งหลายของพระองค์ และสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายต่างก็ต้องการพึ่งพระองค์ และมีความต้องการที่จะพึ่งต่อความโปรดปรานของพระองค์และความช่วยเหลือของพระองค์
الكريم (อัลกะรีม)	คือ ผู้ที่ทรงมีความดีและการประทานให้อย่างมากมายมหาศาล พระองค์ทรงให้สิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์แก่บุคคลที่พระองค์ทรงประสงค์ และด้วยวิธีการตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ไม่ว่าจะกับบุคคลที่วอนขอหรือบุคคลที่ไม่วอนขอ และทรงอภัยโทษต่อความผิดบาปทั้งหลาย และปกปิดข้อตำหนิทั้งหลาย
الأكرم (อัลอัก්රอม)	คือพระองค์เป็นผู้ที่บรรลุดุสุดยอดแห่งความกรุณา ไม่มีผู้ใดที่เสมอเหมือนพระองค์ในเรื่องดังกล่าวนี้โดยเด็ดขาด ดังนั้นความดีทั้งหลายมาจากพระองค์ และพระองค์ให้รางวัลต่อบรรดามุอ์มินีนผู้ศรัทธาด้วยความประเสริฐของพระองค์ และพระองค์ประวิงเวลาให้กับบรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนและคิดบัญชีพวกเขาด้วยความเป็นธรรมชาติของพระองค์
الوهاب (อัลวะฮะฮาบ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่มากด้วยการให้ปัจจัยและคุณค่าต่างๆ โดยไม่หวังการตอบแทนชดเชย และทรงให้โดยไม่ได้มุ่งหวังเป้าหมายใดๆ และทรงให้ความโปรดปรานโดยไม่ต้องขอ
الجواد (อัลญะวาด)	คือพระองค์เป็นผู้ที่มากด้วยการให้ของขวัญและความโปรดปรานต่อมัลลูกสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย และต่อบรรดามุอ์มินีนผู้ศรัทธาต่อพระองค์ด้วยความเอื้ออาทรและความประเสริฐของพระองค์ด้วยการให้ในส่วนที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
الودود (อัลวะดูดู)	คือพระองค์เป็นผู้ที่รักบรรดาอะลียผู้ใกล้ชิดอันเป็นที่รักของพระองค์ และแสดงความรักต่อพวกเขาด้วยการอภัยโทษให้และด้วยการให้ความโปรดปราน ดังนั้นพระองค์จะทรงพอใจต่อพวกเขา และตอบรับภาระงานทั้งหลายของพวกเขา และทรงทำให้มีการยอมรับพวกเขาในแผ่นดินนี้
المعطي (อัลมุฏี)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ให้แก่บุคคลที่พระองค์ประสงค์จากสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ ซึ่งสิ่งที่พระองค์ต้องการจากบรรดาคลังของพระองค์ และสำหรับบรรดาอะลียผู้ใกล้ชิดพระองค์นั้นจะได้รับส่วนที่เต็มเปี่ยมจากการประทานของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงมอบการสร้างสรรค์และรูปร่างแก่มัลลูกสิ่งถูกสร้างทั้งหมดของพระองค์
الواسع (อัลวาสิอ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะต่างๆ ที่กว้างขวาง ดังนั้นไม่มีใครหนึ่งคนใดสามารถจะนับการสรรเสริญต่อพระองค์ให้ครบได้ และเป็นผู้ที่กว้างขวางในการปกครองและ

	อำนาจ และกว้างขวางในการอภัยโทษและเมตตา และมีความประเสริฐและมีความดีงามอันกว้างขวาง
المحسن (อัลมุหฺซิน)	คือพระองค์เป็นผู้ที่มีความดีงามที่สมบูรณ์ในตัวพระองค์เอง และในพระนามต่างๆ ของพระองค์ และในคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ และในการกระทำต่างๆ ของพระองค์ และพระองค์คือผู้ที่ทรงสร้างทุกๆ สิ่ง อย่างดีเยี่ยม และพระองค์เป็นผู้ทรงทำดีต่อมัลกุตสิ่งถูกสร้างทั้งหมดของพระองค์
الرازق (อัลรฺรอซิก)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ให้อัจฉริยะแก่สิ่งถูกสร้างทั้งหลาย และกำหนดปัจจัยยังชีพต่างๆ ของพวกเขา ก่อนการสร้างจักรวาล และรับประกันจะทรงให้อย่างครบสมบูรณ์ตามจำนวนของมัน แม้ว่าเวลาจะยาวนานแค่ไหนก็ตาม
الرزاق (อัลรฺรอซซาก)	คือ พระนามที่ชี้ถึงพระองค์ผู้ทรงให้อัจฉริยะชีพอย่างมากมายแก่สรรพสิ่งทั้งหลาย ดังนั้นพระองค์คือผู้ซึ่งให้อัจฉริยะชีพแก่พวกเขา ก่อนที่พวกเขาจะวิงวอนขอต่อพระองค์ ถึงแม้ว่าพวกเขากระทำการที่เป็นการฝ่าฝืนต่อพระองค์ พระองค์ก็ยังประทานปัจจัยยังชีพให้แก่พวกเขา
اللطيف (อัลลฺละฎิฟ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่รอบรู้อย่างดีต่อทุกๆ ความละเอียดอ่อนของกิจการงานทั้งหลาย ดังนั้นไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนเร้นต่อพระองค์ได้ และพระองค์ทรงนำพาสิ่งที่ดีและคุณประโยชน์แก่บ่าวของพระองค์แบบลับๆ โดยที่พวกเขาไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลย
الخبير (อัลเคาะบิร)	คือพระองค์เป็นผู้ที่มีความรอบรู้ครอบคลุมและห้อมล้อมทุกสิ่งที่เป็นความลับปกปิดและสิ่งที่ซ่อนเร้นทั้งหลาย เช่นเดียวกับที่ได้ครอบคลุมทุกสิ่งที่เปิดเผยทั้งหลาย
الفتاح (อัลฟัตตาห)	คือพระองค์เป็นผู้ที่เปิดขุมคลังแห่งการครองครอง ความเมตตา ริชกี และปัจจัยยังชีพต่างๆ ของพระองค์ ตามที่ทรงประสงค์ บนพื้นฐานของวิทย์ปรีชาญาณและความรอบรู้ของพระองค์
العليم (อัลอะลิม)	คือพระองค์เป็นผู้ทรงมีความรอบรู้ที่ครอบคลุมสิ่งที่เปิดเผยและสิ่งที่ซ่อนเร้นทั้งหลาย สิ่งที่ปกปิดและสิ่งที่ชัดแจ้ง อดีตที่ผ่านมา ปัจจุบัน และอนาคต ดังนั้นไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากสิ่งทั้งหลายเหล่านี้จะซ่อนเร้นจากพระองค์ได้
البرّ (อัลบรฺ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่กว้างขวางในการทำดีของพระองค์ที่มีต่อมัลกุตสิ่งถูกสร้างทั้งปวงของพระองค์ พระองค์ให้โดยที่ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดสามารถคิดคำนวณความโปรดปรานของพระองค์หรือนับมันให้ครบถ้วนได้ และพระองค์คือผู้สัจจริงในสัญญาของพระองค์ซึ่งพระองค์จะอภัยโทษให้แก่บ่าวของพระองค์ ช่วยเหลือเขา และดูแลปกป้องเขา และพระองค์จะทรงตอบรับการทำงานที่น้อยนิดจากเขา แล้วพระองค์จะทรงทำให้มันเพิ่มพูนอย่างมากมายแก่เขา
الحكيم (อัลหฺคิม)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ทรงจัดวางทุกสิ่งทุกอย่างในที่ที่สมควรอยู่และเหมาะสมที่สุด

(อัลหะกิม)	สำหรับมัน และการจัดการบริหารของพระองค์นั้นไม่มีข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดใดๆ ทั้งสิ้น
الحكم (อัลหะกัม)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ตัดสินชี้ขาดระหว่างสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายด้วยความเป็นธรรม ดังนั้นพระองค์ไม่ธรรมต่อผู้หนึ่งผู้ใดจากหมู่พวกเขา และพระองค์ได้ประทานคัมภีร์อันทรงเกียรติของพระองค์มาเพื่อเป็นข้อชี้ขาดตัดสินระหว่างมนุษย์ทั้งปวง
الشاکر (อัชชากิร)	คือพระองค์เป็นผู้ทรงยกย่องผู้ที่เคารพภักดีต่อพระองค์และให้การสรรเสริญแก่เขา และเป็นผู้ตอบแทนความดีต่อการทำงานหนึ่งถึงแม้ว่าเป็นงานที่น้อยนิดก็ตาม และตอบรับการขอบคุณของบ่าวต่อความโปรดปรานทั้งหลายของพระองค์ด้วยการเพิ่มพูนมันในโลกดุนยา และให้รางวัลตอบแทนในอาคิเราะฮ์
الشکور (อัชชะกูร)	คืองานที่น้อยนิดของบ่าวจะเพิ่มขึ้น ณ ที่พระองค์ และจะทรงทวีคูณผลตอบแทนให้สำหรับพวกเขา ดังนั้นการขอบคุณของพระองค์ต่อบ่าวนั้น ก็คือการทำให้เขาเย็นหยดอย่างมั่นคงด้วยการขอบคุณต่อพระองค์สม่ำเสมอ และการตอบรับการทำความดีของเขา
الجميل (อัลญะมิล)	คือพระองค์เป็นผู้ที่มีความงามงามในตัวพระองค์เอง และในพระนามต่างๆ ของพระองค์ และคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ และการกระทำต่างๆ ของพระองค์ เป็นความงามงามอย่างแท้จริงโดยสัมบูรณ์ และความงามงามทุกอย่างในสิ่งถูกสร้างทั้งปวงของพระองค์นั้นล้วนมาจากพระองค์
المجید (อัลมะญีด)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ทรงไว้ซึ่งความสูงศักดิ์ ความใญ่บุญ ความเกรียงไกร และความสูงส่ง ในชั้นฟ้าทั้งหลายและผืนแผ่นดิน
الولي (อัลวะลีย)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ดำเนินการบริหารการงานของมัลลูกสิ่งถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ และทรงจัดการบริหารอำนาจของพระองค์ และพระองค์คือผู้ให้การสนับสนุน ให้การช่วยเหลือต่อบรรดาผู้ใกล้ชิดของพระองค์
الحمید (อัลหะมิด)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ได้รับการสรรเสริญต่อพระนามต่างๆ ของพระองค์ และคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ และการกระทำต่างๆ ของพระองค์ และพระองค์คือผู้ที่ถูกสรรเสริญทั้งในยามสุขสบายและในยามเดือดร้อน และทั้งในยามเคราะห์ร้ายและในยามผาสุก และพระองค์เป็นผู้ที่ควรแก่การสรรเสริญและการยกย่องอย่างแท้จริง เพราะแท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงยิ่งใหญ่ด้วยคุณลักษณะที่สมบูรณ์ทุกประการ
المولى (อัลเมาลา)	คือพระองค์เป็นผู้อภิบาล เป็นผู้ครอบครอง เป็นผู้ปกครอง และเป็นผู้คอยให้การสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือต่อบรรดาวะลียผู้ใกล้ชิดของพระองค์
النصير (อันนะซีร)	คือพระองค์เป็นผู้คอยให้การสนับสนุนด้วยการช่วยเหลือของพระองค์แก่บุคคลที่พระองค์ประสงค์ ดังนั้นสำหรับผู้ที่พระองค์ให้ความช่วยเหลือเขาจะไม่ได้รับความพ่ายแพ้ และสำหรับผู้ที่พระองค์ทอดทิ้งเขาก็จะไม่ได้รับชัยชนะ

السميع (อัลสะมีอ)	คือพระองค์คือผู้ที่การได้ยินของพระองค์นั้นห้อมล้อมครอบคลุมความเร้นลับและความลับทุกๆ อย่าง และต่อสิ่งที่เปิดเผยและชัดเจนทั้งปวง ทว่าทรงครอบคลุมต่อทุกเสียงทั้งปวงแม้ว่ามันจะละเอียดหรือยิ่งใหญ่ขนาดไหนก็ตาม และพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ตอบรับบุคคลที่วิงวอนขอต่อพระองค์
البصير (อัลบะซีร์)	คือพระองค์เป็นผู้ที่การมองเห็นของพระองค์นั้นห้อมล้อมครอบคลุมต่อสิ่งที่มียู่ทั้งปวงในโลกแห่งความเร้นลับและโลกแห่งความเปิดเผย แม้ว่ามันจะซ่อนเร้นหรือเปิดเผยเพียงใดก็ตาม และแม้ว่าจะละเอียดอ่อนหรือยิ่งใหญ่ขนาดไหนก็ตาม
الشهيد (อัลชะฮีด)	คือพระองค์เป็นผู้ที่คอยสอดส่องดูแลสิ่งถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ และทรงเป็นสักขีพยานเหนือพระองค์เองว่าทรงมีคุณลักษณะแห่งความเป็นเอกะและดำรงอยู่ด้วยความยุติธรรม และทรงเป็นพยานแก่บรรดามุฮัมมีนีน บรรดาศรัทธาชนทั้งหลาย เมื่อพวกเขาให้ความเป็นเอกภาพต่อพระองค์ และทรงเป็นพยานแก่บรรดาศาสนทูตของพระองค์และบรรดามะลาอิกะฮ์ของพระองค์
الرقيب (อัลเราะกีบ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ทรงสอดส่องสิ่งถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ และเป็นผู้คำนวณการงานทั้งหลายของพวกเขา ดังนั้น แม้การกระพริบตาเดียวหรือการคาดคิดเพียงเสี้ยววินาทีเดียวก็จะไม่เล็ดลอดไปจากพระองค์ได้
الرفيق (อัลเราะฟีก)	คือพระองค์เป็นผู้ที่มากด้วยการอ่อนโยนในการกระทำต่างๆ ของพระองค์ ดังนั้นพระองค์คือผู้ทรงประณิตและทรงทำเป็นลำดับขั้นตอนในการสรรคัสสร้างและการออกคำสั่งบัญชาใช้ของพระองค์ และทรงจัดการกับป่าวของพระองค์ด้วยความอ่อนโยนและความน้อมนวล และไม่บังคับพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาไม่มีความสามารถ และทรงรักป่าวของพระองค์ที่มีความอ่อนโยน
القريب (อัลเกาะรียบ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ใกล้ชิดด้วยกับความรอบรู้และความสามารถของพระองค์ต่อสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ และด้วยกับความอ่อนโยนและความช่วยเหลือของพระองค์ที่มีต่อป่าวผู้ศรัทธาทั้งหลาย ในขณะที่พระองค์นั้นทรงอยู่เหนือบัลลังก์ของพระองค์ ซึ่งชาติของพระองค์จะไม่ปะปนกับสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย
المجيب (อัลมุญีบ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ตอบรับการเรียกร้องของบรรดาผู้วิงวอนทั้งหลาย และการขอร้องของบรรดาผู้วอนขอทั้งหลาย ตามความรอบรู้และวิทวิทยความปรีชาญาณของพระองค์
المقيت (อัลมุกีต)	คือพระองค์เป็นผู้ที่สร้างอาหารหลักทั้งปวง และสร้างปัจจัยยังชีพทั้งหลาย และพระองค์อนุเคราะห์ให้สิ่งเหล่านั้นทั่วถึงไปยังสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย และพระองค์เป็นผู้รักษามันและรักษาการงานต่างๆ ของป่าวโดยไม่ให้บกพร่องอันใดเลย
الحسب (อัลหะสีบ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ให้ความพอเพียงสำหรับป่าวของพระองค์ซึ่งสิ่งทั้งหลายทั้งปวงที่สำคัญยิ่งสำหรับพวกเขา จากเรื่องศาสนาของพวกเขาและคุณยาของพวกเขา และสำหรับบรรดามุฮัมมีนีนผู้ศรัทธา พวกเขาจะได้รับส่วนที่ยิ่งใหญ่กว่าจาก

	คำตอบแทนของพระองค์ และพระองค์คือผู้คิดคำนวณให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติต่อพระองค์ในโลกดุนยา
المؤمن (อัลมุอ์มิน)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ทรงเป็นสักขีแห่งความถูกต้องแก่บรรดาศาสนทูตและผู้ปฏิบัติตามพวกเขาด้วยการเป็นพยานของพระองค์ว่าพวกเขาเป็นผู้สัจจริง และด้วยกับสิ่งที่พระองค์ทรงยืนยันจากหลักฐานต่างๆ ถึงความสัจจริงของพวกเขา และความปลอดภัยทุกอย่างทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮ์นั้นมาจากการประทานให้ของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้รับประกันความปลอดภัยแก่บรรดามุอ์มินีนผู้ศรัทธาทั้งหลายว่าจะไม่ทรงอธรรม ทรมาน หรือทดสอบพวกเขาด้วยความหวาดกลัวของวันกิยามะฮ์
المنان (อัลมันนาน)	คือพระองค์เป็นผู้ที่มากมายด้วยการให้ ผู้ที่มีความกรุณาอย่างมหาศาล ผู้ที่มั่งคั่งด้วยความดีที่มีต่อสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย
الطيب (อัลฏ็อยยิบ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่บริสุทธิ์และปลอดภัยจากทุกๆ สิ่งที่น่าตำหนิและบกพร่องทั้งหลาย และพระองค์นั้นทรงไว้ซึ่งความงดงามและความสมบูรณ์อย่างแท้จริง และพระองค์คือผู้ทรงมหาศาลด้วยความดีที่มีต่อสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย และพระองค์จะไม่ตอบรับการทำงานทั้งหลายและการบริจาคทั้งหลาย เว้นแต่สิ่งที่ดีๆ และที่หะลาล(เป็นที่อนุมัติ) และมีความบริสุทธิ์ใจเพื่อพระองค์เท่านั้น
الشافي (อัลชฮาฟีย์)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ให้การรักษาเยียวยาหัวใจและร่างกายทั้งหลายจากโรคร้ายทั้งปวงของมันเป็น และมันไม่ได้อยู่ในอำนาจของบ่าว เว้นแต่ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์กำหนดให้มีความสะดวกง่ายดายจากโศกและยาต่างๆ สำหรับพวกเขา ส่วนการให้หายจากโรคนั้นอยู่ในอำนาจของพระองค์เพียงผู้เดียว
الحفيظ (อัลหะฟิซ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่รักษาดูแลบ่าวผู้ศรัทธาทั้งหลายของพระองค์ และการทำงานต่างๆ ของพวกเขาด้วยความเอื้ออาทรของพระองค์ และเป็นผู้ดูแลเอาใจใส่และพิทักษ์สิ่งถูกสร้างทั้งหลายด้วยพระเดชานุภาพของพระองค์
الوكيل (อัลวะกิล)	คือพระองค์เป็นผู้ที่รับภาระและหน้าที่ดูแลจักรวาลทั้งมวล ทั้งด้วยการสรรค์สร้างและการจัดการ ทรงเป็นผู้รับภาระในการบันดาลและเอื้ออำนวย เป็นผู้ทรงดูแลบรรดาผู้ศรัทธาที่มอบหมายการทำงานต่างๆ ไปยังพระองค์ก่อนที่พวกเขาจะปฏิบัติ และได้ขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ในตอนที่พวกเขาลงมือ และได้สรรเสริญขอบคุณพระองค์เมื่อพระองค์ให้พวกเขาทำสำเร็จอย่างลุล่วง และพวกเขาได้พอใจกับสิ่งที่พระองค์แบ่งให้หลังจากที่ทรงทดสอบพวกเขา
الخلاق (อัลคอลลาก)	เป็นพระนามที่ชี้ถึงความมหาศาลของสิ่งที่พระองค์สร้าง ดังนั้นพระองค์ยังคงดำเนินต่อไปซึ่งการเนรมิตและเสกสรรค์ และยังคงไว้ซึ่งคุณลักษณะอันยิ่งใหญ่
الخالق	คือพระองค์เป็นผู้ที่เนรมิตสิ่งถูกสร้างทั้งปวงโดยปราศจากแบบอย่างมาก่อนเลย

(อัลคอลลิก)	
البارئ (อัลบาริอ์)	คือพระองค์เป็นผู้สร้างสิ่งที่พระองค์กำหนดและตัดสินพระทัยในหมู่สิ่งถูกสร้างทั้งปวง และได้นำมันออกไปสู่การมีอยู่ของมันจริงๆ
المصور (อัลมุเศวอิร)	คือพระองค์เป็นผู้ที่สรรคสร้างสิ่งถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ตามรูปแบบที่พระองค์ทรงเลื่อมมันสำหรับพวกเขาด้วยเหตุผลของพระองค์ และด้วยความรอบรู้ของพระองค์ และด้วยความเมตตาของพระองค์
الرب (อัลร็อบ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่บำรุงดูแลสิ่งถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ ด้วยความเมตตาของพระองค์ และทำให้พวกเขาเติบโตขึ้นทีละน้อย และดูแลรักษาบรรดาอะลัยผู้ใกล้ชิดของพระองค์ด้วยสิ่งที่ดีต่อหัวใจทั้งหลายของพวกเขา และพระองค์เป็นผู้สร้าง เป็นผู้มีอำนาจครอบครอง เป็นผู้ปกครอง
العظيم (อัลอะซีม)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ซึ่งสำหรับพระองค์นั้นคือความยิ่งใหญ่อย่างแท้จริง ในชาติของพระองค์เอง และพระนามต่างๆ ของพระองค์ และคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับปวงบ่าวและสิ่งถูกสร้างทั้งหลายจะต้องให้ความยิ่งใหญ่ต่อพระองค์ และให้การยกย่องต่อพระองค์ และให้ความสำคัญต่อคำสั่งใช้ และคำสั่งห้ามของพระองค์
القاهر (อัลกอฮิร) القهار (อัลเกาะฮุฮฺฮฺฮฺ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ทำให้ปวงบ่าวทั้งหลายยอมมอบน้อมถ่อมตนต่อพระองค์ และทำให้ปวงบ่าวและสิ่งถูกสร้างทั้งหลายเคารพภักดีต่อพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงเกียรติอันสูงศักดิ์เหนือพวกเขาทั้งหลาย และเป็นผู้ทรงเกรียงไกร ที่ซึ่งลำคอทั้งหลายต้องน้อมให้ และใบหน้าทั้งหลายต้องก้มให้ อัลเกาะฮุฮฺฮฺฮฺ คือ ส่วนหนึ่งที่แสดงถึงคุณลักษณะ อัลกอฮิร ดังกล่าวอย่างถึงที่สุด
المهيمن (อัลมูฮัยมิน)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ดำเนินการต่อสิ่งหนึ่ง และเป็นผู้ดูแลรักษามัน และเป็นพยานให้กับมัน และทรงห้อมล้อมมัน
العزیز (อัลอะซีซ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ทรงไว้ซึ่งความหมายทั้งหลายของความเกรียงไกรยิ่งใหญ่ที่มีแต่พระองค์เท่านั้น ทรงเกรียงไกรในด้านพระเดชานุภาพซึ่งไม่มีผู้ใดจะมีชัยชนะเหนือพระองค์ได้ ทรงเกรียงไกรในด้านความเข้มแข็งโดยไม่ต้องการความช่วยเหลือจากสิ่งใดเลย และทรงเกรียงไกรในด้านอำนาจและชัยชนะ ดังนั้นจึงไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดสามารถเคลื่อนไหวได้ เว้นแต่ด้วยการอนุมัติของพระองค์เท่านั้น
الجبار (อัลญับบาร)	คือพระองค์เป็นผู้ซึ่งทรงไว้ด้วยพระประสงค์ที่ทรงประสิทธิภาพ และสิ่งถูกสร้างทั้งปวงต่างก็พ่ายแพ้ต่อพระองค์ และเกรงกลัวต่อความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และสยบต่อเหตุผลของพระองค์ และพระองค์คือผู้ที่ดูแลรักษาคนที่มีความระส่ำระสาย และผู้ที่ให้ความร่ำรวยแก่คนยากจน และให้ความสะดวกแก่คนที่ลำบาก
المتكبر	พระองค์คือผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงทรงนงจากสิ่งที่เลวและบกพร่องทุกประการ ผู้ทรงสูงส่งบริสุทธิ์เหนือการอธรรมต่อปวงบ่าว ผู้ทรงกำราบเหล่าผู้อหังการ ผู้ทรงลักษณะ

(อัลมุตะกัับ บิร)	แห่งความทะนง ผู้ใดที่ยื้อแย้งกับพระองค์ในเรื่องดังกล่าวก็จะทรงปราบและ ลงโทษเขา
الكبير (อัลกะบิร)	คือผู้ทรงยิ่งใหญ่ในชาติ(อิตตา, อาตมัน) ศิฟาต(คุณลักษณะ) และอัฟอาล(กิริยา) ของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดที่ยิ่งใหญ่กว่าพระองค์ ทว่าทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเล็กกระจิดริด เมื่อเทียบกับความไพศาลและยิ่งใหญ่ของพระองค์
الحي (อัลหะยีย)	ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความละอายที่คู่ควรกับความยิ่งใหญ่แห่งพระพักตร์และอำนาจของ พระองค์ ความละอายของอัลลอฮ์คือละอายในรูปของความการุญย์ เพื่อแผ่ เชื้อเพื่อ และไพศาล
الحي (อัลหัยยูย)	ผู้ทรงชีวิตที่สถาพรและสมบูรณ์ ผู้ทรงอยู่อย่างนิรันดรไม่มีจุดเริ่มและจุดจบ ทุกๆ ชีวิตที่มีอยู่ล้วนมาจากพระองค์ ﷻ
القيوم (อัลก็อຍຍุม)	ผู้ทรงยืนหยัดด้วยพระองค์เอง ผู้ทรงไม่ต้องพึ่งสิ่งใดทั้งสิ้นในหมู่สรรพสิ่งที่ถูกสร้าง เป็นผู้ทรงค้ำจุนทุกสิ่งทุกอย่างในชั้นฟ้าและแผ่นดิน ทุกอย่างล้วนมีความ จำเป็นต้องพึ่งพระองค์
الوارث (อัลวาริษ)	ผู้ที่คงอยู่หลังการสูญสลายของทุกสรรพสิ่ง ทุกสิ่งทุกอย่างจะกลับคืนสู่พระองค์เมื่อ เจ้าของมันสูญสลายแล้ว และทุกอย่างที่อยู่ในมือเราล้วนเป็นของฝากที่วันหนึ่งก็จะ กลับไปสู่อัลลอฮ์ ﷻ ผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริง
الديان (อัลดัยยาน)	ผู้ที่ทุกสรรพสิ่งนอบน้อมต่อพระองค์และยอมสยบ ผู้ทรงตอบแทนว่าทั้งหลายในสิ่ง ที่พวกเขาปฏิบัติ ถ้าเป็นความดีก็จะทรงเพิ่มพูนให้ ถ้าเป็นความชั่วก็จะทรงลงโทษ หรือไม่ก็ทรงอภัยให้
الملك (อัลมะลิก)	ผู้ทรงครอบครองคำสั่งใช้ คำสั่งห้าม และชัยชนะ ผู้ทรงบริหารจัดการสรรพสิ่งที่ ปวงของพระองค์ด้วยคำสั่งและการกระทำของพระองค์ และไม่มีผู้ใดที่มีส่วนใน การยืนหยัดอยู่ของการครอบครองและการดูแลของพระองค์
المالك (อัลมาลิก)	ผู้ทรงครอบครองแต่เดิมและโดยสิทธิของพระองค์ การครอบครองนั้นเป็นสิทธิของ พระองค์ตั้งแต่วันแรกที่ทรงสร้างสรรพสิ่ง มันไม่ใช่ของผู้อื่นผู้ใดนอกจากพระองค์ และการครอบครองนั้นก็ยังเป็นสิทธิของพระองค์เมื่อถึงจุดจบที่ทุกสรรพสิ่งสูญ สลาย
المليك (อัลมะลิก)	เป็นพระนามที่บ่งบอกถึงการครอบครองโดยสัมบูรณ์ ซึ่งมีความหมายที่ลึกซึ้งกว่า อัลมะลิก
السبوح (อัลสับบุห)	ผู้ทรงบริสุทธิ์จากทุกๆ ข้อตำหนิและความบกพร่อง เพราะพระองค์นั้นมี คุณลักษณะแห่งความสมบูรณ์พร้อมมูลและความงดงามโดยสัมบูรณ์
القدوس (อัลกุดดูส)	ผู้ทรงบริสุทธิ์และปราศจากความบกพร่องและตำหนิทุกประการ ไม่ว่าจะในแง่มุม ใดก็ตาม เนื่องเพราะพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงเอกะด้วยคุณลักษณะแห่งความ

	สมบูรณ์โดยแท้ พระองค์จึงไม่คู่ควรแก่การเปรียบเทียบใดๆ
السلام (อัลสะลาม)	ผู้ทรงปลอดภัยจากความบกพร่องและตำหนิใดๆ ทุกอย่าง ในชาติ หรือคุณลักษณะและพระนามต่างๆ และกิริยาต่างๆ ของพระองค์ ทุกๆ ความสันติที่เกิดขึ้นในศุนยาและอาคิเราะฮ์ล้วนมาจากพระองค์ ﷻ
الحق (อัลฮัก)	คือผู้ทรงสัจจริงโดยไม่มีข้อสงสัยและคลางแคลงใดๆ ทั้งในพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ การเป็นพระเจ้าที่คู่ควรต่อการเคารพภักดีเพียงพระองค์เดียว ดังนั้นพระองค์จึงเป็นผู้ที่ไม่มีสิ่งใดควรแก่การเคารพอิบาดะฮ์โดยสัจจริงนอกจากพระองค์เท่านั้น
المبين (อัลมุบีน)	ผู้ทรงชัดเจนในเรื่องต่างๆ ของพระองค์ ทั้งในความเป็นเอกภาพ วิทยบัญญัติ และความเมตตาของพระองค์ ผู้ทรงชี้แจงแก่บ่าวให้พบกับทางแห่งความถูกต้องเพื่อพวกเขาจะได้ตามมัน และให้พวกเขาเห็นทางที่หันเหเพื่อจะได้หลีกเลี่ยงมัน
القوي (อัลเกาะวียยุ)	ผู้ทรงอำนาจบารมีโดยสมบูรณ์พร้อมกับความประสงค์ที่เปี่ยมพร้อม
المتين (อัลมะตีน)	ผู้ทรงแน่นหนักด้วยอำนาจและความสามารถ ทุกสิ่งที่ทรงทำไม่มีความยากลำบาก ไม่ต้องใช้แรง และไม่มีความเหน็ดเหนื่อยใดๆ
القادر (อัลกอดิร)	ผู้ทรงสามารถในทุกๆ สิ่ง ไม่มีสิ่งใดในแผ่นดินและชั้นฟ้าที่ทำให้พระองค์อ่อนแรงได้ พระองค์ทรงเป็นผู้กำหนดทุกสิ่งทุกอย่าง
القدير (อัลเกาะดิร)	ความหมายเดียวกันกับ อัลกอดิร แต่ว่ามีความลุ่มลึกกว่าในการสรรเสริญอัลลอฮ์
المقدر (อัลมุคตะดิร)	เป็นพระนามที่บ่งบอกถึงความสามารถแห่งพระองค์อัลลอฮ์ที่บรรลุลความสุดยอดในการบริหารจัดการกำหนดต่างๆ และการบันดาลทุกสิ่งตามที่มีอยู่ในความรอบรู้แต่แรกของพระองค์
العلي الأعلى (อัลอะลีย์ ยูอัลอะอูลา)	ผู้ทรงสูงส่งในพระเกียรติ พระอำนาจ และชาติของพระองค์เอง ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ภายใต้อำนาจและบารมีของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดที่อยู่เหนือพระองค์ทั้งสิ้น
المتعال (อัลมุตะอาล)	ผู้ซึ่งสิ่งต่างๆ นั้นต่ำต้อยต่อหน้าความสูงส่งของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดที่อยู่เหนือพระองค์โดยเด็ดขาด ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ใต้พระองค์ อยู่ใต้อำนาจและบารมีของพระองค์
المقدم (อัลมุกกีอดิม)	ผู้ทรงนำเสนอทุกๆ สิ่งและวางมันในที่ของมันตามที่ทรงประสงค์และตามวิทยบัญญัติของพระองค์ ผู้ทรงให้สรรพสิ่งส่วนหนึ่งประเสริฐกว่าอีกส่วนหนึ่งตามความรอบรู้และพระคุณของพระองค์
المؤخر	ผู้ทรงวางทุกสิ่งทุกอย่างในที่ของมัน ทรงให้มันอยู่ข้างหน้าและข้างหลังตามที่ทรง

(อัลมุอัคคิร)	ประสงค์ด้วยวิทย์ปัญญาของพระองค์ ทรงประวิงการลงโทษจากปวงบ่าวเพื่อให้พวกเขาได้กลับตัวและสำนึกต่อพระองค์
المسعر (อัลมุสะออิร)	ผู้ทรงเพิ่มคุณค่า สถานะ และผลของทุกๆ สิ่ง และทรงลดมัน สิ่งต่างๆ จะแพงหรือถูกย่อมเกิดขึ้นภายใต้การกำหนดแห่งวิทย์ปัญญาและความรอบรู้ของพระองค์
القابض (อัลกอบิฏ)	ผู้ทรงเก็บเอาวิญญาณ ผู้ทรงกักริชก็หรือไซคลาภจากผู้ที่ทรงประสงค์ ด้วยวิทย์ปัญญาและความสามารถของพระองค์ เพื่อเป็นการทดสอบพวกเขา
الباسط (อัลบาสิฏ)	ผู้ทรงแผ่ริชกีของพระองค์ให้กับปวงบ่าวด้วยความการุญและความเมตตาของพระองค์ และทรงทดสอบพวกเขาด้วยสิ่งนั้นตามวิทย์ปัญญาแห่งพระองค์ และทรงแผ่พระหัตถ์ของพระองค์เพื่อรับการสำนึกกลับตัวของบ่าวที่ทำผิด
الأول (อัลเอาวัล)	ผู้ซึ่งไม่มีสิ่งใดมาก่อนพระองค์ ทว่าทุกสรรพสิ่งนั้นแท้จริงแล้วล้วนบังเกิดขึ้นด้วยการสร้างสรรค์ของพระองค์ ในขณะที่พระองค์นั้นไม่มีจุดเริ่มต้นของการมีอยู่
الآخر (อัลอาคิร)	ผู้ซึ่งไม่มีสิ่งใดอยู่หลังจากพระองค์อีก พระองค์คือผู้ทรงมีอยู่ ทุกๆ คนที่อยู่ในโลก ล้วนต้องสูญสลาย แล้วก็จะกลับไปหาพระองค์ การมีอยู่ของพระองค์นั้นไม่มีจุดสิ้นสุด
الظاهر (อัลซออสิร)	คือผู้ทรงสูงส่งเหนือทุกสิ่ง ไม่มีสิ่งใดที่สูงส่งกว่าพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ชัยชนะเหนือทุกสิ่งและทรงห้อมล้อมครอบคลุมทุกๆ อย่าง
الباطن (อัลบาฏิน)	ผู้ซึ่งไม่มีสิ่งใดอยู่เบื้องหลังพระองค์อีก และพระองค์คือผู้ทรงใกล้ชิด ห้อมล้อมครอบคลุม และปกปิดเร้นลับจากการมองเห็นของสรรพสิ่งในดุนยา
الوتر (อัลอิตร)	ผู้ทรงเอกะหนึ่งเดียว ไม่มีคู่ภาคีใดๆ ผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียวไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือน
السيد (อัลสัยยิด)	ผู้ทรงไว้ซึ่งการดูแลรับผิดชอบที่สมบูรณ์เหนือสรรพสิ่งถูกสร้างของพระองค์ พระองค์คือผู้ครอบครองและผู้เลี้ยงดูพวกเขา และพวกเขานั้นเป็นสิ่งถูกสร้างและเป็นบ่าวของพระองค์
الصدد (อัลเศาะมัด)	คือผู้ปกครองที่สมบูรณ์ที่สุดในการดูแลจัดการ ผู้ซึ่งทุกๆ สรรพสิ่งต้องมุ่งหมายไปหา ในการขอให้พระองค์จัดการความจำเป็นต่างๆ ของพวกเขาทุกอย่าง เนื่องด้วยการพึ่งพิงที่จำเป็นอย่างใหญ่หลวงของพวกเขาต่อพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงให้อาหาร และไม่ใช่ผู้ที่ถูกถวายอาหารให้
الواحد الأحد (อัลวาหิด อัลอะหัด)	คือผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียวและเป็นเอกะในทุกๆ ความสมบูรณ์อย่างเบ็ดเสร็จ ไม่มีสิ่งใดเป็นภาคีต่อพระองค์ทั้งสิ้น และไม่มีสิ่งใดเหมือนพระองค์ และนี่ย่อมนำไปสู่ การต้องเคารพอิบาดะฮ์ต่อพระองค์เพียงผู้เดียวโดยไม่มี การเทียบเคียงใดๆ ต่อพระองค์
الإله	คือผู้ที่ถูกเคารพภักดีอย่างแท้จริง ผู้ที่คู่ควรแก่การอิบาดะฮ์เพียงพระองค์เดียวโดย

13: **อะไรคือความแตกต่างระหว่างพระนามต่างๆ ของอัลลอฮฺ กับคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์?** พระนามต่างๆ ของอัลลอฮฺกับคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์มีส่วนร่วมกันในการอนุญาตเพื่อใช้ขอความคุ้มครอง(อิสติอาซะฮฺ)และการสาบาน(หิลฟ)ด้วยกับมัน แต่ทว่าในระหว่างมันทั้งสองนั้นมีข้อแตกต่างมากมายที่สำคัญๆ เช่น

ประการแรกก็คือ: อนุญาตให้ใช้พระนามของอัลลอฮฺ ในเรื่องของการตั้งชื่อว่าเป็นบ่าวของพระองค์อัลลอฮฺ(ตะอูบีด) และในเรื่องของการวอนขอ(ดุอาอ์) โดยไม่อนุญาตให้ใช้คุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ในด้านนี้ ดังนั้นการตั้งชื่อด้วยกับพระนามอัลกะรีม ว่า (عبدالكریم) อับดุลกะรีม ซึ่งหมายถึงบ่าวของพระองค์ผู้ทรงล้นด้วยพระคุณและพระผู้ทรงกรุณาเมตตาอันนั้นย่อมเป็นที่อนุญาต ส่วนชื่อที่ตั้งกับคุณลักษณะ อัลกะรีม ว่า (عبدالكرم) อับดุลกะรีม ซึ่งหมายถึงบ่าวของความใจบุญและความกรุณาเมตตาอันนั้นย่อมไม่ถูกอนุญาต ส่วนการขอดุอาอ์ก็มีตัวอย่างเช่น (يا كريم) ยา กะรีม ซึ่งแปลว่าโอ้พระองค์ผู้ทรงใจบุญ พระองค์ผู้ทรงกรุณาเมตตา ดังนั้นยอมอนุญาตให้ทำได้ และไม่อนุญาตให้วิงวอนขอด้วยการกล่าวว่า (يا كرم الله) ยา กะเราะมะลัลลอฮฺ โอ้ความใจบุญและความกรุณาเมตตาของพระองค์อัลลอฮฺ

ประการที่สองคือ: แท้จริงพระนามต่างๆ ของพระองค์อัลลอฮฺนั้น จะมีการแตกออกของคุณลักษณะต่างๆ จากมัน เช่นพระนาม (الرحمن) อัล-เราะห์มาน (ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงกรุณาปรานี) จะมีคุณลักษณะ (الرحمة) อัล-เราะห์มะฮฺ (ความเมตตา ความกรุณาปรานี) แตกออกมาจากมัน ซึ่งในทางกลับกันแล้ว คุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์นั้นไม่มีการแตกออกของพระนามใดๆ ที่ไม่มีการระบุจากหลักฐานของอัลกุรอานหรือหะดีษ เช่น คุณลักษณะ (الاستواء) อัล-อิสติวอา (การประทับหรือสถิต) ซึ่งจะไม่ชื่อ (المستوي) อัล-มุสตะวี (ผู้สถิต) แตกออกมาจากคุณลักษณะนี้เพราะไม่มีระบุในหลักฐานนั่นเอง

ประการที่สามคือ: แท้จริงการกระทำหรือพระกิริยาต่างๆ ของพระองค์อัลลอฮฺนั้น ไม่มีการแตกออกของพระนามใดๆ ที่ไม่มีการระบุจากหลักฐานของอัลกุรอานหรือหะดีษ เช่นกิริยา (الغضب) อัล-ฆะวะอฺบ (ความกริ้วโกรธ) ของพระองค์อัลลอฮฺ เราจะไม่พูดกล่าวว่าพระองค์อัลลอฮฺนั้นมีพระนามว่า (الغاضب) อัล-ฆอฏฺบ (ผู้กริ้วโกรธหรือ ผู้พิโรธ หรือ ผู้เกรี้ยวกราด) เพราะไม่มีหลักฐานระบุในเรื่องดังกล่าว แต่ทว่า คุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์นั้นจะมีการแตกออกมาจากการพาดพิงถึงพระกิริยาของพระองค์ เช่นคุณลักษณะ (الغضب) อัล-ฆะวะอฺบ(ความกริ้วโกรธ) เราจะต้องยืนยันคุณลักษณะนี้ต่อพระองค์ เพราะแท้จริงความกริ้วโกรธนั้นเป็นส่วนหนึ่งของพระกิริยาของพระองค์นั่นเอง

14. อะไรคือความหมายของการศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์ ? คือการยอมรับอย่างหนักแน่นถึงการมีอยู่ของพวกเขา และแท้จริงพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ทรงสร้างพวกเขามาเพื่อการเคารพอิบาคะฮ์ต่อพระองค์และปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์ ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿عِبَادُ مَكْرُومٌ ۝ لَا يَسْقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ﴾

ความว่า: “พวกเขา (มะลาอิกะฮ์) เป็นบ่าวผู้มีเกียรติ พวกเขาจะไม่ซิงกล่าวคำพูดก่อนพระองค์และพวกเขาจะปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์” (อัล-อินบียาฮ์ 26-27)

และการศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์นั้นรวมไปถึงประการต่างๆ ดังนี้: 1) การศรัทธาต่อการมีอยู่ของพวกเขา 2) การศรัทธาต่อผู้ที่เรารู้จักชื่อของเขาในหมู่พวกเขา เช่น ญิบรีล เป็นต้น 3) การศรัทธาต่อคุณลักษณะต่างๆ ของพวกเขาที่เราไม่รู้ เช่น รูปร่างที่ยิ่งใหญ่ของพวกเขา 4) การศรัทธาต่อหน้าที่ต่างๆ ของพวกเขาที่เราได้รับรู้มา ซึ่งได้ถูกกำหนดเฉพาะเจาะจงสำหรับพวกเขา ด้วยกับหน้าที่นั้น เช่น มะลาอิกะฮ์ มะละกุลเมาต์ ที่มีหน้าที่ในการรับวิญญาณ

15. อัลกุรอานคืออะไร ? อัลกุรอานคือ พระดำรัสของพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ซึ่งการอ่านมันนับว่าเป็นการเคารพอิบาคะฮ์ต่อพระองค์ด้วยเช่นกัน เป็นพระดำรัสที่เริ่มมาจากพระองค์และจะกลับไปยังพระองค์ พระองค์ทรงมีดำรัสด้วยความสัจจริงด้วยกับอักษรและเสียง มะลาอิกะฮ์ ญิบรีล ﷺ ได้ยืมมันจากพระองค์ แล้วท่านก็ได้บอกต่อท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ และคัมภีร์ที่ถูกประทานมาจากฟากฟ้าทั้งหมดล้วนเป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์

16. เราจะมีคความพอเพียงด้วยกับอัลกุรอานโดยปราศจากการใช้สุนนะฮ์ของท่านนบี ﷺ ได้หรือไม่ ? ไม่นิฮาย เพราะอัลลอฮ์ได้บัญชาให้ยึดเอาสุนนะฮ์หรือแบบอย่างของท่านนบี ซึ่งได้ตรัสไว้ในดำรัสของพระองค์ ﷻ ว่า:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَنْ مَنَعَكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾

ความว่า: "และอันใดที่รอซูลได้นำมายังพวกเจ้าก็จงยึดเอาไว้ และอันใดที่ท่านได้ห้ามพวกเจ้าก็จงละเว้นเสีย" (อัล-หัจร 7)

และสุนนะฮ์นั้นมาเพื่ออธิบายอัลกุรอาน และรายละเอียดปลีกย่อยของศาสนาจะไม่เป็นที่ทราบอย่างชัดเจนเว้นแต่ด้วยกับมันเช่น การละหมาด เป็นต้น ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า:

« أَلَا إِنِّي أُوتِيْتُ الْكِتَابَ، وَمِثْلَهُ مَعَهُ، أَلَا يُوشِكُ رَجُلٌ شَبَعَانُ عَلَيَّ أَرِيكَتِهِ، يَقُولُ: عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْقُرْآنِ، فَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَلَالٍ فَأَحِلُّوهُ، وَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَرَامٍ فَحَرِّمُوهُ »

ความว่า: “พึงรู้เถิดว่า แท้จริงฉันนั้นเป็นผู้ที่ได้รับคัมภีร์นี้มา และสิ่งที่มีเหมือนกับมัน(หมายถึงสุนนะฮ์ของท่าน)มาพร้อมกับมัน พึงรู้เถิด ว่าเกือบแล้วที่จะมีผู้ชายคนหนึ่งที่มีอีมมอยู่บนเตียงนอนของเขา แล้วก็กล่าวว่าแก่ผู้คนว่า: พวกเจ้าต้องยึดเอาอัลกุรอานนี้ ดังนั้นเมื่อพวกเจ้าพบในสิ่งนั้นที่เป็นสิ่งหะลาล พวกเจ้าก็จงทำให้มันเป็นหะลาลตามนั้น และสิ่งใดที่พวกเจ้าพบมันในอัลกุรอานว่าเป็นสิ่งที่หะรอม พวกเจ้าก็จงทำให้มันเป็นที่ต้องห้ามตามนั้น”(อบู ดาวูด)

17. อะไรคือความหมายของการศรัทธาต่อบรรดารอซูล ? คือการเชื่อมั่นอย่างมั่นคงว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงส่งรอซูล(ศาสนทูต)มายังทุกๆ ประชาชาติซึ่งได้มาจากหมู่พวกเขาเอง เพื่อจะเรียกร้องพวกเขาไปสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว และปฏิเสธต่อสิ่งที่ถูกเคารพอื่นจากพระองค์ และแท้จริงพวกเขาทั้งหมดนั้นเป็นผู้สัจจริง เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับ เป็นผู้ชี้ทางที่ถูกต้อง เป็นผู้ที่มีเกียรติ เป็นผู้ที่มีคุณธรรม เป็นผู้ที่ยำเกรง เป็นผู้ที่ยึดสัตย์ เป็นผู้ให้การชี้นำ เป็นผู้ที่ได้รับทางนำ และแท้จริงพวกเขานั้นได้เผยแพร่วิสาละฮ์(สาร)ของพวกเขาอย่างสมบูรณ์ และแท้จริงพวกเขาเป็นมัคลุกที่ประเสริฐยิ่งที่สุด และแท้จริงพวกเขานั้น เป็นผู้ที่มีบริสุทธิจากการตั้งภาคีต่อพระองค์อัลลอฮ์ตั้งแต่พวกเขาทำถูกเน็ดมาจนกระทั่งพวกเขาได้เสียชีวิต

18. อะไรคือชนิดต่างๆ ของชะฟาอะฮ์(การให้ความช่วยเหลือและการรับประกัน)ในวันกิยามะฮ์ ? ชนิดต่างๆ ของมันคือ 1) ชะฟาอะฮ์ที่ใหญ่ที่สุดคือ อัจชะฟาอะตุลอุซมา นั่นคือหลังจากที่มนุษย์ได้เฝ้ารออยู่ ณ ที่หยุดยืนเพื่อการสอบสวนในวันกิยามะฮ์เป็นระยะเวลาห้าพันปีเพื่อรอการถูกพิพากษาในระหว่างพวกเขา แล้วท่านนบีมุหัมมัด ﷺ ก็ได้ขอร้องชะฟาอะฮ์ต่อพระผู้อภิบาล และได้ขอให้พระองค์ทรงเริ่มสอบสวนตัดสินแยกแยะระหว่างมวลมนุษย์ และชะฟาอะฮ์นี้เป็นสิ่งที่จำกัดเฉพาะสำหรับผู้นำของเราคือท่านนบี มุหัมมัด ﷺ และมันเป็นตำแหน่งที่ได้รับการยกย่องซึ่งได้ถูกสัญญาไว้สำหรับท่าน 2) ชะฟาอะฮ์เพื่อขอให้เปิดประตูสวรรค์ และบุคคลที่จะเปิดประตูนี้เป็นคนแรกก็คือ ท่านนบีของเรา มุหัมมัด ﷺ และประชาชาติแรกที่จะได้เข้าไปในสวรรค์นั้นก็คือประชาชาติของท่าน 3) อัจชะฟาอะฮ์ หรือการขอความช่วยเหลือรับประกันให้กับกลุ่มชนต่างๆ ที่ถูกคิดบัญญัติให้เข้านรก เพื่อไม่ให้พวกเขาต้องเข้าไปทรมานในนรก 4) อัจชะฟาอะฮ์หรือการขอความช่วยเหลือรับประกันให้กับผู้ที่ได้เข้านรกจากบรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนในหมู่ผู้ศรัทธาที่ยึดมั่นในเตาฮีดต่อพระองค์อัลลอฮ์ ด้วยการให้พวกเขาได้ออกมาจากนรก 5) อัจชะฟาอะฮ์หรือการขอความช่วยเหลือรับประกันให้ยกลำดับขั้นแก่กลุ่มชนต่างๆ ในหมู่ชาวสวรรค์ 6) อัจชะฟาอะฮ์ให้กลุ่มชนต่างๆ ได้เข้าสวรรค์โดยไม่มี การคิดบัญญัติ

7) อชชะฟาอะฮฺยฺให้ลงโทษเพียงเบาบางต่อผู้ปฏิเสธบางคน ซึ่งมันเป็นข้อจำกัดเฉพาะสำหรับนบีของเรา ﷺ ที่มีต่อลุงของท่าน (อับดุลมานูฟ) ด้วยการขอให้อัลลอฮฺยฺทำให้การลงโทษของเขาเบาบาง 8) การที่พระองค์อัลลอฮฺยฺจะให้กลุ่มชนต่างๆ ที่เสียชีวิตในสภาพมีที่เตาฮีด(ศรัทธาและให้ความเป็นเอกะต่อพระองค์) ได้ออกจากนรกด้วยกับความเมตตาของพระองค์ โดยปราศจากการชะฟาอะฮฺของคนหนึ่งคนใด ซึ่งมีจำนวนมากมายังไม่สามารถคณานับพวกเขาได้เว้นแต่พระองค์อัลลอฮฺ แล้วพระองค์ก็จะให้พวกเขาเข้าสู่สวรรค์ด้วยความเมตตาของพระองค์

19 การขอความช่วยเหลือหรือการร้องขอชะฟาอะฮฺจากบรรดาผู้ที่มีชีวิตอยู่อนุญาตหรือไม่ ? อนุญาตให้ทำเช่นนั้นได้ และแน่นอนว่า ในทางบทบัญญัตินั้นได้มีการสนับสนุนในเรื่องของการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลอื่น ดังที่พระองค์อัลลอฮฺยฺได้ตรัสไว้ว่า:

﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ﴾

ความว่า: "และพวกเจ้าจงช่วยเหลือกันในเรื่องที่เป็นคุณธรรมและความยำเกรงเถิด" (อัล-มาอิเตฮฺ 2)

และท่านนบี ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า:

«وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ»

ความว่า "อัลลอฮฺนั้นจะอยู่ในการให้ความช่วยเหลือต่อบ่าวตราบใดที่บาวนั้นยังคงให้ความช่วยเหลือแก่พี่น้องของเขา" (บันทึกโดยมุสลิม)

การให้ชะฟาอะฮฺนั้น ความประเสริฐของมันใหญ่หลวงมาก ซึ่งมันหมายถึงการเป็นตัวกลางในการรับประกันหรือการขอความช่วยเหลือ ดังที่พระองค์อัลลอฮฺยฺได้ตรัสไว้ว่า:

﴿مَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا﴾

ความว่า: "ผู้ใดที่ให้การชะฟาอะฮฺหรือรับประกันให้ความช่วยเหลือในสิ่งที่ดี เขาก็จะได้ส่วนหนึ่งจากความดีนั้น" (อัน-นิสาฮฺ 85)

และท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า:

« اشفعوا تؤجروا »

ความว่า: "พวกท่านทั้งหลายจงให้ชะฟาอะฮฺเถิด แล้วพวกท่านจะได้รับผลบุญตอบแทน"(บันทึกโดยอัล-บุคอรีฮฺ)

ดังกล่าวนั้นจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขเหล่านี้: 1) การขอความช่วยเหลือหรือการขอชะฟาอะฮฺนั้นต้องขอจากผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ ดังนั้นการขอชะฟาอะฮฺจากผู้ที่ไม่อยู่แล้วจะถูกเรียกว่า

ดูอาห์ ซึ่งผู้ที่ตายไปแล้วยอมไม่ได้ยินเสียงของผู้ที่วิงวอนขอต่อเขา พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ﴾

ความว่า: "หากพวกเจ้าวิงวอนขอพวกมัน พวกมันจะไม่ได้ยินการวิงวอนขอของพวกเจ้า ถึงแม้พวกมันได้ยินพวกมันก็จะไม่ตอบรับพวกเจ้า" (ฟาฏีร 14)

ผู้ที่ตายนั้นจะถูกรวอนขอได้อย่างไรเล่า? ทั้งๆ ที่เขาเองนั้นยังมีความต้องการต้องพึ่งดูอาห์จากผู้ที่มีชีวิตอยู่ และแน่นอนว่าการงานของเขานั้นถูกตัดขาดไปแล้วด้วยการตายของเขา เว้นแต่ผลบุญที่ส่งถึงเขาด้วยการกล่าวขอดูอาห์ให้และอื่นๆ ดังที่ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า:

«إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ أَوْ عِلْمٌ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ»

ความว่า: "เมื่อลูกหลานของอาดัมคนหนึ่งคนใดได้ตายลง การงานของเขาก็จะถูกตัดขาด เว้นแต่สามประการด้วยกัน คือการบริจาคที่ยังยืน ความรู้ที่ยังประโยชน์ และลูกที่ดีที่พร่ำขอดูอาห์ให้แก่เขา" (บันทึกโดยมุสลิม)

2) เขาจะต้องเข้าใจต่อถ้อยคำที่เขากล่าว 3) ผู้ที่ถูกรวอนขอให้ช่วยนั้นจะต้องอยู่ต่อหน้าด้วย 4) จะต้องขอในสิ่งที่เขามีความสามารถจะทำให้ได้ 5) จะต้องขอในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับคุณยาเท่านั้น 6) จะต้องขอในเรื่องที่เป็นที่อนุมัติและไม่เกิดโทษในสิ่งนั้น

20. ประเภทต่างๆ ของการตะวัสสุล(การใช้สื่อกลาง)มีกี่ประเภท ? มีสองประเภท

ประเภทที่หนึ่ง คือ ประเภทที่อนุญาต และมันก็มีสามชนิดด้วยกันคือ

1) ตะวัสสุลหรือการใช้สื่อกลางไปยังพระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ด้วยพระนามต่างๆ ของพระองค์ และด้วยคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์

2) การใช้สื่อกลางไปยังพระองค์อัลลอฮฺด้วยการงานที่ดีต่างๆ บางประการ ดังเช่นตัวอย่างเรื่องราวของชาวอัมร่าทั้งสามคน

3) การใช้สื่อกลางไปยังพระองค์อัลลอฮฺด้วยดูอาห์ของมุสลิมที่ศอลิหฺซึ่งเขายังมีชีวิตอยู่ ณ ปัจจุบัน ซึ่งเราคาดหวังว่าดูอาห์ของเขาจะเป็นที่ตอบรับ ณ อัลลอฮฺ

ประเภทที่สอง คือ เป็นที่ต้องห้าม และมันก็มีสองชนิดด้วยกันคือ

1) การที่เขาวิงวอนขอต่อพระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ด้วยตำแหน่งของท่านนบี ﷺ หรือด้วยตำแหน่งของวะลีย์ เช่นการที่เขา กล่าวว่า: "ข้าแต่พระองค์อัลลอฮฺ แท้จริงฉันวิงวอนขอต่อพระองค์ด้วยตำแหน่งของท่านนบี หรือด้วยตำแหน่งของท่านหุเซ็น" เป็นต้น เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่ว่าตำแหน่งหรือเกียรติยศของท่านนบี ﷺ นั้นยิ่งใหญ่ ณ อัลลอฮฺ เช่นเดียวกับตำแหน่งของบรรดาศอลิฮีนหรือเหล่า

คนดีมีคุณธรรมทั้งหลาย กระนั้น บรรดาเศาะหาบะฮ์เอง - ทั้งๆ ที่พวกเขาเป็นผู้ที่เอาใจใส่ในเรื่องของความดีงามเหนือคนอื่นทั้งหมด - ท่ามกลางความแห้งแล้งของแผ่นดินพวกเขาก็ไม่ได้ตะวัสสุลหรือใช้สื่อกลางด้วยกับตำแหน่งของท่านนบีเลย ทั้งๆ ที่กุบรูรของท่านก็อยู่ต่อหน้าพวกเขา และแท้จริงพวกเขาได้ตะวัสสุลด้วยกับดุอาอ์ของลุงของท่าน นั่นคือท่านอับบาซ رضي الله عنه ต่างหากเล่า

2) การที่บ่าวได้วิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขาในสิ่งที่เขาต้องการ โดยการสาบานด้วยท่านนบี ﷺ หรือสาบานด้วยวะลีย์ผู้ใกล้ชิดอัลลอฮ์ เช่นการที่เขา กล่าวว่า “ข้าแต่พระองค์อัลลอฮ์ แท้จริงฉันวิงวอนขอต่อพระองค์ในเรื่องนี้ ด้วยวะลีย์ของพระองค์คนนั้น หรือด้วยสิทธิของนบีผู้หนึ่งของพระองค์” เพราะแท้จริงแล้ว การสาบานด้วยสิ่งที่ถูกสร้างเพื่อเรียกร้องวอนขอต่อสิ่งที่ถูกสร้างด้วยกันนั้นเป็นที่ต้องห้ามอยู่แล้ว และถือว่ามีนเป็นที่ต้องห้ามหนักยิ่งกว่าในการสาบานกับสิ่งถูกสร้างเพื่อขอจากพระองค์อัลลอฮ์ นอกจากนั้น แท้ที่จริงแล้ว แค่การที่บ่าวได้เชื้อฟังปฏิบัติตามพระองค์อัลลอฮ์นั้น ก็มิใช่หมายความว่าเขามีสิทธิใดๆ ที่จะทวงหรือเรียกร้องสิทธิเหนือพระองค์อัลลอฮ์ได้

21. **อะไรคือความหมายของการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์ ?** คือการเชื่อมั่นอย่างมั่นคงกับการเกิดขึ้นของมัน ซึ่งรวมถึงการศรัทธาต่อความตายและสิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังจากนั้น ไม่ว่าจะเป็นการทดสอบในกุบรูร และการลงโทษและความผาสุกในกุบรูร และการศรัทธาต่อการเป่าแตรสังข์ในรูปแบบต่างๆ การฟื้นขึ้นของมวลมนุษยชาติต่อหน้าพระพักตร์ของพระผู้อภิบาลของพวกเขา การเปิดเผยสมุดบันทึกต่างๆ การวางตาชั่งเพื่อสอบสวน การมีขึ้นของสะพานศิรอฎ การมีบ่อน้ำของท่านนบี การให้ชะฟาอะฮ์ และการได้เข้าสวรรค์หรือตกนรก

22. **อะไรคือสัญญาณใหญ่ๆ ของวันกิยามะฮ์ ?** ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า:

« **إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرُونَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ، فَذَكَرَ: الدُّخَانَ وَالدَّجَالَ**
وَالدَّابَّةَ وَطُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَنُزُولَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ - عليه السلام
وَيَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ خَسَفٌ بِالْمَشْرِقِ وَخَسَفٌ
بِالْمَغْرِبِ وَخَسَفٌ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَأَخْرُ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ
تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ »

ความว่า: แท้จริงมัน(วันกิยามะฮ์)นั้นจะยังไม่เกิดขึ้น จนกว่าพวกท่านจะได้เห็นสิบสัญญาณก่อน แล้วท่านนบีได้กล่าวถึง หมอกควัน ดัจญาล สัตว์เลื้อยคลาน การขึ้นของดวงอาทิตย์จากทิศตะวันตก การลงมาของท่านนบีอีซา บิน มัรยัม กล่าวถึงยะฮ์ญญ์และมะฮ์ญญ์ และเกิดธรณีสูบสามแห่งด้วยกันคือ ทางทิศตะวันออก ทางทิศตะวันตก และที่คาบสมุทราหรับ และสิ่งที่มาท้ายสุดก็คือ ไฟที่ออกมาจากประเทศ

เยเมน มั่นต่อนมนุษยชาติไปสู่ทุ่งมะหุซร์ของพวกเขา” (บันทึกโดยมุสลิม)

23. อะไรคือการทดสอบที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่จะเกิดขึ้นต่อมวลมนุษยชาติ ? ท่านนบี ﷺ ได้กล่าว
ว่า:

« مَا بَيْنَ خَلْقِ آدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ أَمْرٌ أَكْبَرُ مِنَ الدَّجَالِ »

ความว่า: “ไม่มีสิ่งใดที่อยู่ในระหว่างการสร้างอาดัมไปจนกระทั่งการ
เกิดขึ้นของวันกิยามะฮฺ ที่จะเป็นบททดสอบใหญ่หลวงไปกว่าบท
ทดสอบของดัจญาล” (บันทึกโดยมุสลิม).

ดัจญาลคือชายคนหนึ่งที่มาจากลูกหลานของอาดัม มันจะมาในช่วงวาระสุดท้ายของโลกคุณ
ยา ถูกเขียนไว้ระหว่างตาทั้งสองของมันว่า (ك ف ر) คือ เป็นกาฟิร ผู้ศรัทธาทุกคนจะอ่านมันได้
ตาข้างขวาของมันจะบอดเหมือนงูที่ปูดโปนขึ้นมา และสิ่งแรกที่มันจะกล่าวอ้างก็คือความเที่ยง
ธรรม หลังจากนั้นมันอ้างการเป็นนบีของมัน หลังจากนั้นมันอ้างการเป็นพระเจ้าของมัน และได้มี
กลุ่มชนกลุ่มหนึ่งได้ผ่านมา ดังนั้นมันก็เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาเหล่านั้น แต่ทว่าพวกเขาเหล่านั้นได้
ปฏิเสธมันและโต้ตอบคำพูดของมัน ดังนั้นมันก็ได้ออกห่างไปจากพวกเขา แล้วทรัพย์สินทั้งหมดของ
คนเหล่านั้นก็ตามมันไป เมื่อพวกเขาตื่นเข้าขึ้นมาก็ไม่พบสิ่งใดอยู่ในมือพวกเขาอีกเลย ต่อมาได้มี
กลุ่มชนกลุ่มหนึ่งได้ผ่านมา ดังนั้นมันก็เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาเหล่านั้น แล้วพวกเขาเหล่านั้นก็ได้
ตอบรับการเรียกร้องเชิญชวนของมัน และพวกเขาก็เชื่อมัน ดังนั้นมันก็ได้สั่งใช้ให้ชั้นฟ้าหลั่งน้ำฝน
และแล้วน้ำฝนก็ได้โปรยลงมา และมันก็ได้สั่งให้แผ่นดินเจริญงอกงาม และแล้วมันก็ได้เจริญงอกงาม
ด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหาร และมันก็ได้มาหาผู้คนทั้งหลาย พร้อมๆ กับมันนั้นมีน้ำและไฟ ไฟของมันนั้น
ที่จริงแล้วคือน้ำเย็น และน้ำของมันนั้นที่จริงแล้วเป็นไฟที่ร้อนระอุ ดังนั้น เป็นเรื่องที่สมควรอย่างยิ่ง
สำหรับมุอ์มินผู้ศรัทธาที่จะต้องขอความคุ้มครองต่อพระองค์อัลลอฮ์ให้ปลอดภัยจากบททดสอบของ
มันด้วยการขอดุอาอ์ในช่วงท้ายของการละหมาดทุกเวลา และเขาจะต้องอ่านอายะฮ์แรกๆ ของซู
เราะฮ์อัลกะฮฟูไล้ดัจญาลหากเขาทันได้พบมัน และเขาจะต้องหลีกเลี่ยงจากการที่จะพบกับมัน เนื่อง
เพราะกลัวว่าจะถูกทดสอบ ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า:

« مَنْ سَمِعَ بِالِدَّجَالِ فَلْيُنَا عَنْهُ فَوَاللَّهِ إِنَّ الرَّجُلَ لَيَأْتِيهِ وَهُوَ يَحْسِبُ أَنَّهُ

مُؤْمِنٌ فَيَتَّبِعُهُ مِمَّا يَبْعَثُ بِهِ مِنَ السُّبُهَاتِ »

ความว่า: "ผู้ใดที่ได้ยินดัจญาล เขาจะต้องออกห่างจากมัน แล้วฉันขอ
สาบานต่อพระองค์อัลลอฮ์ แท้จริงแล้ว มีคนที่ได้ไปหามันโดยที่เขาคิด
ว่าเขาเป็นมุอ์มินผู้ศรัทธา(ที่สามารถต้านทานดัจญาลได้) สุดท้ายเขาก็
ได้ปฏิบัติตามดัจญาล เพราะบททดสอบของมันจากสิ่งที่เป็นความ
คลุมเครือทั้งหลาย" (บันทึกโดยอบูดาวูด)

และมันจะอาศัยอยู่บนแผ่นดินเป็นระยะเวลาสี่สิบวันด้วยกัน พักอยู่วันหนึ่งเสมือนว่าเป็นหนึ่งปี อีกวันหนึ่งเสมือนว่าเป็นหนึ่งเดือน อีกวันหนึ่งเสมือนเป็นหนึ่งฤดูใบไม้ผลิ (หนึ่งสัปดาห์) และวันอื่นๆ ของมันจะเหมือนวันปกติของเราอย่างทุกวันนี้ และมันจะไม่ละทิ้งประเทศหนึ่งประเทศใดหรือแผ่นดินหนึ่งแผ่นดินใด นอกจากว่ามันจะเข้าไปในเมืองเหล่านั้น ยกเว้นมักกะฮ์กับมะดีนะฮ์ หลังจากนั้นท่านนบีซิดดีค عليه السلام ก็จะลงมายังโลกดุนยาแล้วท่านก็จะฆ่ามัน

24. นรกกับสวรรค์ทั้งสองมีอยู่จริงหรือไม่ ? ใช่ แน่แท้พระองค์อัลลอฮ์ทรงสร้างมันทั้งสองก่อนที่จะสร้างมนุษย์เสียอีก และมันทั้งสองจะไม่พินาศเป็นอันตรายและมันจะไม่สูญสลาย และพระองค์อัลลอฮ์ทรงกำหนดให้มีชาวสวรรค์ด้วยความประเสริฐของพระองค์ และทรงสร้างให้นรกมีผู้ที่จะต้องถูกลงโทษในมันด้วยความเป็นธรรมของพระองค์ และทุกสิ่งทุกอย่างนั้นถูกทำให้สะดวกในสิ่งที่เขาถูกสร้างมาเพื่อการนั้น

25. อะไรคือความหมายของการศรัทธาต่อเกาะดัตร์หรือกฎสภาพการณ์ของอัลลอฮ์ ? คือการเชื่อมั่นอย่างมั่นคงว่า แท้จริง ความดีทุกๆ อย่างหรือความชั่วทุกๆ อย่างนั้น ล้วนอยู่ในการกำหนดของพระองค์อัลลอฮ์ และอยู่ในกรอบของกฎสภาพการณ์ของพระองค์ และแท้จริงพระองค์เป็นผู้กระทำด้วยสิ่งที่พระองค์ต้องการ ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า:

« لَوْ أَنَّ اللَّهَ عَدَّبَ أَهْلَ سَمَاوَاتِهِ وَأَهْلَ أَرْضِهِ عَذَابَهُمْ وَهُوَ غَيْرُ ظَالِمٍ لَهُمْ وَلَوْ رَحِمَهُمْ كَانَتْ رَحْمَتُهُ خَيْرًا لَهُمْ مِنْ أَعْمَالِهِمْ وَلَوْ أَنْفَقْتَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا قَبِلَهُ اللَّهُ مِنْكَ حَتَّى تُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ، وَتَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ وَأَنَّ مَا أَخْطَأَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ وَلَوْ مَتَّ عَلَى غَيْرِ هَذَا لَدَخَلْتَ النَّارَ »

ความว่า: "หากแม้ว่าพระองค์อัลลอฮ์จะทรงลงโทษชาวฟ้าทั้งหลายของพระองค์ และชาวพิภพทั้งหลายของพระองค์ พระองค์ก็จะทรงลงโทษพวกเขา โดยที่พระองค์นั้นไม่ทรงเป็นผู้ที่อธรรมต่อพวกเขาแม้แต่นิด หากแม้ว่าพระองค์จะทรงเอ็นดูเมตตาพวกเขา ความเอ็นดูเมตตาของพระองค์นั้นย่อมเป็นสิ่งที่ดียิ่งสำหรับพวกเขามากกว่าการงานต่างๆ ของพวกเขาเสียอีก และหากแม้ว่าเจ้าบริจาดทองมากมายประดุจดั่งภูเขาอุหุดในหนทางอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงยังไม่รับมันจากเจ้า จนกว่าเจ้าจะศรัทธาต่อเกาะดัตร์(กฎสภาพการณ์) และจนกว่าเจ้าจะรู้ว่า แท้จริงสิ่งที่จะประสบกับเจ้านั้นมันก็จะไม่พลาดไปจากเจ้า และแท้จริง สิ่งที่มีมันจะผิดพลาดไปจากเจ้านั้นมันก็ย่อมจะไม่ประสบกับเจ้า และหากแม้ว่าเจ้าได้ตายลงในสภาพอื่นจากนี้ แน่แท้เจ้านั้นจะได้เข้านรก" (อะหมัด และ อับูดาวูด)

และการศรัทธาต่อเกาะดัจร(กฎสภาพการณ์)จะรวมถึงการประการต่างๆ สีซ้อด้วยกันคือ:

1) การศรัทธาว่าแท้จริงพระองค์อัลลอฮฺทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างโดยรวมและโดยรายละเอียดปลีกย่อยอย่างถี่ถ้วน

2) การศรัทธาว่าแท้จริงพระองค์นั้นได้บันทึกทุกสิ่งทุกอย่างดังกล่าวนั้นไว้แล้วใน อัล-เลาห อัล-มะหฟูซ (แผ่นจารึกที่ถูกรักษาเอาไว้อย่างดี) ดังที่ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า:

« كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ؛
بِحَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ »

ความว่า: "อัลลอฮฺได้ทรงบันทึกกำหนดการต่างๆ ของสรรพสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายไว้แล้ว ก่อนที่พระองค์จะสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ด้วยระยะเวลาถึงห้าพันปี" (มุสลิม)

3) การศรัทธาต่อพระประสงค์ของพระองค์อัลลอฮฺที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะมาปฏิเสธต้านทานได้ และศรัทธาต่อความสามารถของพระองค์ที่ซึ่งไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะมาทำให้พระองค์อ่อนแอได้ สิ่งใดที่พระองค์ทรงประสงค์สิ่งนั้นก็จะเป็น และสิ่งใดที่พระองค์ทรงไม่ประสงค์สิ่งนั้นก็จะไม่เป็น

4) การศรัทธาว่าแท้จริง พระองค์อัลลอฮฺนั้นคือผู้ทรงสร้างผู้ทรงเนรมิตทุกสิ่งทุกอย่าง และแท้จริง ทุกสิ่งทุกอย่างนอกจากพระองค์ล้วนเป็นสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมดของพระองค์

26. สำหรับมนุษย์นั้นมีความสามารถ มีความประสงค์ และมีความต้องการอย่างแท้จริงหรือไม่ ? ใช่ สำหรับมนุษย์นั้นมีความประสงค์ มีความต้องการ และมีสิทธิในการเลือก แต่ทว่ามันจะไม่เด็ดขาดออกไปจากพระประสงค์ของอัลลอฮฺ ดังที่พระองค์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ﴾

ความว่า: "แต่พวกเจ้าจะไม่สมความปรารถนาได้ เว้นแต่ด้วยการที่อัลลอฮฺทรงประสงค์" (อัล-อินชาน ๓๐)

และท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า:

« اعْمَلُوا فكلُّ ميسرٍ لما خلق له »

ความว่า: "ท่านทั้งหลายจงทำไปเถิด เพราะทุกสิ่งทุกอย่างย่อมถูกทำให้ง่ายตายในสิ่งที่เขาถูกสร้างไว้สำหรับมัน" (อัล-บุคอรี)

แล้วอัลลอฮฺนั้นได้ให้สติปัญญา ได้ให้หู และได้ให้ตาแก่เรา เพื่อที่จะให้เราได้แยกแยะในระหว่างสิ่งที่ดีกับสิ่งที่ไม่ดี ดังนั้น มีไหมคนที่มีสติปัญญาซึ่งไปขโมยของผู้อื่น แล้วเขาก็กล่าวว่า แน่

แต่อัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกการขโมยนั้นไว้ให้แก่ฉันแล้ว ! และหากว่าเขากล่าวเช่นนั้นจริง คนอื่นๆ คงไม่มีใครที่จะยอมรับหรือยกโทษให้เขาเป็นแน่ ทว่าเขาต้องถูกลงโทษ และเราก็จะกล่าวแก่เขาว่า แน่แน่นอน พระองค์อัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกการลงโทษนี้ไว้ให้แก่เจ้าเช่นเดียวกัน ดังนั้น การยกหลักฐาน และการแก้ตัวด้วยการอ้างกฎศกาวการณนั้นไม่เป็นที่อนุญาต ซึ่งถือว่ามันเป็นการปฏิเสธด้วย พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ

شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﷻ

ความว่า: "บรรดาผู้ที่ให้มีภาคีขึ้นนั้นจะกล่าวว่า หากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้วไซ้ พวกเราก็ยอมให้มีภาคีขึ้น รวมทั้งบรรพบุรุษของพวกเราอีกด้วย และพวกเราก็ยอมไม่กำหนดให้มีสิ่งใดเป็นที่ต้องห้ามในทำนองนั้นแหละ บรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขาได้อ้างเท็จเช่นเดียวกันนี้มาแล้ว " (อัล-อันอาม ๑๔๘)

27. อัล-อิหฺसान คืออะไร ? ท่านนบี ﷺ ได้ถูกถามถึงอิหฺसान แล้วท่านก็ได้ตอบว่า:

« أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنَّكَ إِنْ لَا تَرَاهُ، فَإِنَّهُ يَرَاكَ »

ความว่า: "คือการที่ท่านเคารพอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์เสมือนว่าท่านนั้นเห็นพระองค์ ดังนั้นแท้จริง หากแม้ว่าท่านไม่เห็นพระองค์ ทว่าแท้จริงแล้ว พระองค์นั้นทรงเห็นท่าน" (อัล-บุคอรี)

และมันคือสิ่งที่สำคัญที่สุดในลำดับทั้งสามของศาสนา

28. เตาฮีดมีกี่ประเภท ? ประเภทของเตาฮีดมีสามประการด้วยกัน

1) เตาฮีด อีร์-รูกูบียะฮ์ คือ การศรัทธาเชื่อมั่นในความเป็นเอกะของพระองค์อัลลอฮ์ในด้านพระกิริยาหรือกระทำต่างๆ ของพระองค์ ดังเช่น การสร้าง การให้ริชกีบัจจัยยังชีพ การให้มีชีวิตและอื่นๆ เป็นต้น และแน่นอนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทันทีทั้งหลายก็ได้ยืนยันต่อเตาฮีดในประเภทนี้ก่อนการแต่งตั้งท่านนบี ﷺ เสียอีก

2) เตาฮีด อัล-อูลูฮียะฮ์ คือ การมอบเอกภาพหรือให้ความเป็นหนึ่งเดียวต่อพระองค์อัลลอฮ์ในการทำอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ เช่น การละหมาด การบิฮาน การบริจาคทาน และอื่นๆ และเนื่องด้วยเตาฮีดประเภทนี้เองที่บรรดามุสูลได้ถูกส่งมาและบรรดาคัมภีร์ได้ถูกประทานลงมาเพื่อเชิญชวนมนุษยชาติ

3) เตาฮีด อัล-อิสมาอ์ วัตศิฟาต คือ การยืนยันต่อสิ่งที่พระองค์อัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ได้ยืนยันมันเอาไว้ในบรรดาพระนามต่างๆ ที่ดงาม และคุณลักษณะต่างๆ ที่สูงส่ง ว่ามัน

เป็นของพระองค์อัลลอฮฺ โดยปราศจากการบิดเบือน หรือการปฏิเสธต่อตัวบทต่างๆ หรือการอธิบายวิธีการ หรือการเปรียบเทียบกับคุณลักษณะของสิ่งอื่น

29. คำว่า วะลี (ผู้ใกล้ชิดที่อัลลอฮฺรัก) นั้นหมายถึงผู้ใด ? คือผู้ศรัทธาที่มีคุณธรรมความยำเกรง ดังที่พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿الْأَوْلِيَاءُ لِلَّهِ لَاحَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ الَّذِينَ آمَنُوا
وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿

ความว่า: “พึงทราบเถิด แท้จริงบรรดาอะลีเย์ผู้ที่อัลลอฮฺรักนั้น ไม่มีความหวาดกลัวใดๆ แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจ คือบรรดาผู้ศรัทธาและพวกเขามีความยำเกรง” (ยูนุส 62-63)

และท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า:

« إِنَّمَا وَلِيِّ اللَّهِ وَصَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ »

ความว่า: “แท้จริง อะลีเย์ของฉันคืออัลลอฮฺ และมุอ์มินที่มีคุณธรรมทั้งหลาย” (มุตตะพะกุนอะลียะฮฺ)

30. อะไรเป็นหน้าที่จำเป็นของเราต่อบรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านนบี ﷺ ? สิ่งที่ว่าญิบก็คือการมีความรักต่อพวกเขา กล่าวขอดุอาอ์ให้อัลลอฮฺพึงพอใจต่อพวกเขา(คือกล่าวว่า เราะฎียัลลอฮฺอันฮฺ) ต้องให้หัวใจของเราและลิ้นของเราปราศจากการพูดว่าร้ายเกลียดชังพวกเขา การแพร่กระจายความประเสริฐของพวกเขา การยับยั้งไม่พูดถึงสิ่งที่ถกเถียงกันในระหว่างพวกเขา ซึ่งพวกเขานั้นไม่ใช่บรรดาผู้ที่ได้รับการคุ้มครองจากข้อผิดพลาด(คือไม่ใช่มะอฺศุม) แต่ทว่าพวกเขานั้นคือบรรดามุญญิตะฮิด(บรรดาผู้ยุติสาหะวินิจัย) สำหรับผู้ที่พบความถูกต้องจากพวกเขาจะได้รับผลบุญสองเท่า และสำหรับผู้ที่ผิดพลาดจากพวกเขาจะได้รับผลบุญเพียงหนึ่งเท่าต่อความถูกต้องของเขาและความผิดพลาดของเขานั้นจะได้รับการอภัยโทษ สำหรับพวกเขานั้นมีความประเสริฐมากมายซึ่งสามารถลบล้างความผิดที่เกิดขึ้นกับพวกเขาให้หมดไปได้ และพวกเขานั้นมีความประเสริฐที่แตกต่างกัน บรรดาผู้ที่ประเสริฐยิ่งในหมู่พวกเขาคือสิบคนดังต่อไปนี้ นั่นคือ อบูบักร์ อัศ-ซิดดีก ต่อมาก็คือ อุมร์ บิน อัล-ค็อฏฏอบ ต่อมาก็คือ อุษมาน บิน อัฟฟาน ต่อมาก็คือ อะลี บิน อบี ฏอลิบ ต่อมาก็คือ ฎ็อลหะฮฺ, ซุเบร, อับดุลเราะมาน บิน เฮาฟู, สะอัดบิน อบี วักกอศ, สะอีด บิน ซัยดฺ และอบู อุบัยดะฮฺ บิน อัล-ญุรรอหฺ ต่อมาก็คือบรรดามุญาฮิดีนผู้อพยพทั้งหลาย ต่อมาก็คือผู้ร่วมสงครามบะดร์ในหมู่ชาวมุญาฮิดีนและชาวอันศอร จากนั้นก็เป็นบรรดาชาวอันศอรที่เหลือทั้งหลาย แล้วจึงเป็นเศาะหาบะฮฺคนอื่นๆ ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า:

ศาสนาหนึ่งซึ่งเดิมๆ ของมันนั้นถือว่าถูกต้อง และผู้ที่ไม่ละทิ้งศาสนาของเขาภายหลังที่ได้มีการ
แต่งตั้งนบีผู้หมัดแล้ว และไม่ได้เข้ารับอิสลาม เขาก็เป็นเหมือนกับที่อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴾

ความว่า: "ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในโลกเขา
จะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน" (อาล อิมรอน 85)

และหากมุสลิมไม่เชื่อในการเป็นกาฟิรของพวกเขา หรือสงสัยในความเป็นโมฆะของศาสนา
ของพวกเขาเหล่านั้นแล้วละก็ เขาก็จะกลายเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาไปด้วย เพราะเขาได้ขัดแย้งกับการ
ตัดสินของอัลลอฮ์และนบีของพระองค์ที่ได้ยืนยันถึงการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา ดังที่พระองค์อัลลอ
ฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ. ﴾

ความว่า: "และผู้ใดในหมู่พลพรรคทั้งหลาย(หมายถึงคนในศาสนาต่างๆ)
ที่ได้ปฏิเสธศรัทธาต่อมัน ไฟนรกก็คือสัญญาของเขา " (ฮุด 17)

และท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า:

« وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ وَلَا يَهُودِيٍّ وَلَا
نَصْرَانِيٍّ ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِي إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ »

ความว่า: "ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ผู้ซึ่งชีวิตของมุหมัดอยู่ในพระหัตถ์ของ
พระองค์ ไม่มีใครจากประชาชาตินี้ไม่ว่าจะเป็นยิวหรือคริสต์ ที่ได้ยินได้
ฟังเกี่ยวกับฉัน ต่อมาเขาก็ได้ตายไปทุกๆ ที่เขานั้นยังไม่ได้ศรัทธาต่อฉัน
เว้นแต่เขาจะยอมจะเป็นคนหนึ่งจากชาวนรก " (มุสลิม)

33. การอธรรมต่อคนกาฟิรอนุญาตหรือไม่ ? ความยุติธรรมนั้นเป็นสิ่งที่วาญิบ(จำเป็น) ดังที่
พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿ إِنَّ اللَّهَ يُمِرُّ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ ﴾

ความว่า: "แท้จริง อัลลอฮ์ทรงใช้ให้รักษาความยุติธรรมและการทำดี "
(อัน-นะหล์ 90)

และการอธรรมเป็นสิ่งที่หะรอม(เป็นที่ต้องห้าม) ด้วยพระดำรัสของพระองค์อัลลอฮ์ในหะ
ดีษกุดสียี่ที่ว่า:

« إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالَمُوا »

ความว่า: "แท้จริงข้าได้ห้ามตัวของข้าเองจากการอธรรม และข้าได้ทำให้มันเป็นที่ต้องห้ามในระหว่างพวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าอย่าได้อธรรมซึ่งกันและกัน" (บันทึกโดยมุสลิม ในหะดีษ อัลกุตลีย์)

และในวันกียามะนั้นผู้ที่ถูกอธรรมจะได้แก้แค้นต่อผู้ที่อธรรมเขา ดังที่ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่:

« أَتَدْرُونَ مِنَ الْمُفْلِسِ؟ قَالُوا: الْمُفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ، فَقَالَ: إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ، وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ هَذَا وَسَفَكَ دَمَ هَذَا وَضْرَبَ هَذَا، فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ فَنَيْتَ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ، فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ »

ความว่า: "พวกท่านทั้งหลายรู้หรือไม่ว่าใครเป็นผู้ล้มละลาย ? พวกเขา กล่าวว่า ผู้ล้มละลายในหมู่พวกเราคือผู้ที่ไม่มีทรัพย์สินแม้แต่ดิรฮัมเดียว และไม่มีแม้แต่ของสักชิ้นเดียวเลย ท่านนบีได้กล่าวตอบว่า แท้จริงผู้ที่ล้มละลายจากประชาชาติของฉัน เขาจะมาในวันกียามะสุดด้วยการละหมาด การถือศีลอด และการบริจาคชะกาต เขามาในสภาพที่เขาเคยด่าทอคนนั้นคนนี้ และเคยกล่าวหาผู้นั้นผู้นี้ และเคยกินทรัพย์สินสมบัติของคนนั้นคนนี้ และได้หลังเลือดของคนผู้นั้นผู้นี้ และได้เคยตบตีทำร้ายคนนั้นคนนี้ ดังนั้น ความดีต่างๆ ของเขาก็จะถูกมอบให้กับคนนั้น ความดีอีกอันของเขาก็จะถูกมอบให้กับคนนี้ เมื่อความดีต่างๆ ของเขาได้ถูกมอบจนหมดแล้วก่อนที่เขาจะถูกตัดสิน เขาก็ต้องรับเอาความผิดต่างๆ ของคนเหล่านั้นมา มันถูกโยนให้เขาแบกรับไว้ ต่อมาเขาก็ถูกโยนลงไปในไฟนรก" (มุสลิม)

และแม้กระทั่งระหว่างสัตว์เดรัจฉานก็ยังมี การแก้แค้นชดเชยอีกด้วย

34. บิดอะฮฺ (อุตริกรรม) คืออะไร ? อิบนู เราะฮะญับ ได้กล่าวว่า ความหมายของคำว่าบิดอะฮฺคือ สิ่งที่ถูกกระทำขึ้นมาใหม่จากสิ่งที่ไม่มีความเดิมในบทบัญญัติศาสนาที่บ่งชี้ถึงมัน ส่วนสิ่งที่มีรากฐานเดิมจากบทบัญญัติที่บ่งชี้ถึงมันเอาไว้แล้ว ไม่ใช่บิดอะฮฺตามหลักวิชาการ แม้ว่ามันจะเป็น บิดอะฮฺในด้านภาษาก็ตาม

35. ในศาสนามีบิดอะฮฺหะसानะฮฺ(บิดอะฮฺที่ดี) และบิดอะฮฺสัยยิอะฮฺ(บิดอะฮฺที่เลว) หรือไม่ ?
ได้มีโองการต่างๆ และหะดีษต่างๆ ที่ดำเนินสิ่งที่เป็นบิดอะฮฺ(อุตริกรรม)ตามความหมายในหลัก
วิชาการ ซึ่งหมายถึง สิ่งที่ถูกกระทำขึ้นมาใหม่โดยไม่มีฐานเดิมในบทบัญญัติศาสนา ท่านรอซูล ﷺ
ได้กล่าวว่า:

« مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ »

ความว่า: "ผู้ใดที่กระทำงานหนึ่งงานใด โดยที่งานนั้นไม่ใช่คำสั่งใช้ของเรา
ดังนั้นมันก็ถูกปฏิเสธ" (มุตตะพะกุนอะลัย)

และท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวอีกว่า:

« فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ »

ความว่า: "แท้จริง ทุกๆ สิ่งที่ทำขึ้นมาใหม่คือบิดอะฮฺ(อุตริกรรม) และ
ทุกๆ บิดอะฮฺนั้นเป็นการหลงผิด" (อบู ดาวูด)

และท่านอิมาม มาลิก ได้กล่าวเอาไว้ในความหมายของบิดอะฮฺด้านบทบัญญัติคือ ใครก็ตาม
ตามที่ประดิษฐ์บิดอะฮฺขึ้นมาในศาสนาโดยเขาเห็นว่ามันเป็นสิ่งที่ดี แน่นอนเหลือเกิน เขาย่อมได้อ้าง
ว่าแท้จริงหมัหมัด ﷺ ได้บิดพรูการเผยแพร่สารของอัลลอฮฺ เพราะอัลลอฮฺ ﷻ ได้ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿ آيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي ﴾

ความว่า: "วันนี้ ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งศาสนาของพวกเจ้า และ
ข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งความกรุณาเมตตาของข้า" (อัล-มาอิ
ดะฮฺ 3)

และแน่นอนเช่นเดียวกัน ได้มีหะดีษบางหะดีษที่ชมเชยบิดอะฮฺตามความหมายของมันใน
ด้านภาษา คือ สิ่งที่มีมาในบทบัญญัติแต่ทว่ามันได้ถูกลืมนำไป ดังนั้นท่านนบี ﷺ จึงได้ส่งเสริมให้มี
การเตือนระหว่างมนุษย์ด้วยกันเพื่อให้ระลึกถึงมัน ดังเช่นคำพูดของท่าน ﷺ ที่ว่า:

« مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا، وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ »

« مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْءٌ »

ความว่า: "ใครก็ตามที่กำหนดแนวทางที่ดีขึ้นมาในศาสนา ดังนั้นสำหรับ
เขาแล้วจะได้รับผลตอบแทนของมันและผลตอบแทนของผู้ปฏิบัติ
ตามหลังจากเขา โดยที่ผลบุญของพวกเขาจะไม่บกพร่องไปพวกเขาเลย
แม้แต่น้อย" (มุสลิม)

และด้วยความหมายนี้เอง ที่ได้มีคำพูดของท่านอุมัร رضي الله عنه ว่า: (نِعْمَتُ الْبِدْعَةِ هَذِهِ) ความว่า: "บิดอะฮ์ที่ดีที่สุด คือสิ่งนี้แหละ" ซึ่งท่านหมายถึงการละหมาดตะรอวีหฺ เพราะแท้จริงมันนั้นเคยเป็นบทบัญญัติมาก่อน ท่านนบี صلى الله عليه وسلم ได้ส่งเสริมมันด้วย และท่านนบียังได้ละหมาดเป็นเวลาสามคืน ต่อมาท่านก็ได้ละทิ้งมันเพราะกลัวว่ามันจะถูกบัญญัติให้เป็นฟิรฎุขึ้นมา ดังนั้นท่านอุมัร رضي الله عنه จึงได้ละหมาดมันและได้รวบรวมผู้คนเพื่อทำการละหมาดมันร่วมกัน

36. นิฟาก (การกลับกลอกหรือการบิดพริ้ว) มีกี่ชนิด ? นิฟากมีสองชนิด

1) นิฟากอิฮฺติกาดียฺ หรือ นิฟาก อักบัรฺ คือการที่เขาเปิดเผยอิมานความศรัทธาของเขาและซ่อนเร้นการปฏิเสธศรัทธาเอาไว้ ซึ่งเป็นชนิดที่ทำให้สิ้นสภาพจากการนับถือศาสนาอิสลาม และเมื่อเจ้าตัวของมันได้ตายลงในขณะที่เขาดำรงอยู่กับนิฟากชนิดนี้เขาก็ตายในสภาพที่เป็นกาฟิรผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังที่พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ﴾

ความว่า: "แท้จริง บรรดามุนาฟิกนั้นอยู่ในชั้นต่ำสุดของนรก" (อัน-นิสาอ์

145)

และส่วนหนึ่งจากคุณลักษณะต่างๆ ของพวกเขาก็คือ แท้จริงพวกเขาได้หลอกลวงต่อพระองค์อัลลอฮฺและบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขาได้เยาะเย้ยต่อบรรดาผู้ศรัทธาและให้การช่วยเหลือบรรดาकुฟาร(บรรดาผู้ปฏิเสธ)เหนือบรรดามุสลิม และพวกเขาวางเป้าหมายในการปฏิบัติอะมัลศอลิหฺต่างๆ นั้นเพื่อแค่หวังผลในโลกดุนยานี้เท่านั้น

2) นิฟาก อะมะลียฺ หรือ นิฟาก อัจซอริ คือเจ้าตัวที่มีนิฟากนี้จะไม่สิ้นสภาพจากการเป็นอิสลาม แต่ทว่าเขานั้นตกอยู่ในสภาพที่อันตรายซึ่งมันจะนำเขาไปสู่การเป็นนิฟากอักบัรฺถ้าหากว่าเขาไม่กลับตัว และสำหรับเจ้าตัวของมันนั้นจะมีคุณลักษณะต่างๆ ที่แสดงให้เห็น นั่นคือ เมื่อเขาพูดเขาก็โกหก เมื่อเขาสัญญาเขาก็ผิดสัญญา เมื่อเขาได้เถียงเขาก็ฝ่าฝืน เมื่อเขาทำสัญญาเขาก็หลอกลวงต่อพันธะสัญญานั้น และเมื่อเขาได้รับความไว้วางใจเขาก็ทรยศ ด้วยเหตุนี้เองจึงปรากฏว่าบรรดาเศาะหาบะฮฺ رضي الله عنهم นั้นกลัวต่อการเป็นนิฟากอะมะลียฺนี้อย่างยิ่ง

ท่าน อิบน์ อุมัยรฺ มุลยิกะฮฺ ได้กล่าวว่า ฉันได้พบกับเศาะหาบะฮฺสามสิบท่านจากบรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านนบี صلى الله عليه وسلم พวกเขาทั้งหมดต่างกลัวต่อตัวของพวกเขาว่าจะเป็นนิฟาก

และท่านอิบรอฮีม อัต-ตัยมียฺ ได้กล่าวว่า ไม่มีครั้งใดที่ฉันเสนอคำพูดของฉันต่อการกระทำของฉัน นอกจากว่าทุกครั่งนั้นฉันรู้สึกกลัวว่าจะเป็นผู้ที่พูดโกหก

และท่านอัล-หะซัน อัล-บศรียฺ ได้กล่าวว่า ไม่มีผู้ใดที่กลัวการเป็นนิฟาก เว้นแต่เขาต้องเป็นผู้ศรัทธาอย่างแน่นแท้ และไม่มีใครที่รู้สึกกลัวว่าปลอดภัยจากนิฟาก เว้นแต่เขาต้องเป็นมุนาฟิกตัวจริง

และท่านอุมัร ได้กล่าวแก่ หุซัยฟะฮฺ ฎ็ร ว่า ฉันขอเรียกร้องต่อท่านด้วยอัลลอฮฺ ให้ท่านบอก มาว่าท่านรอซูล ฎ็ร ได้เคยพูดกับท่านถึงฉันว่าเป็นหนึ่งในหมู่พวกเขา (หมายถึง บรรดามุนาฟิเกีน) หรือไม่ ? หุซัยฟะฮฺ กล่าวตอบว่า ไม่ และฉันไม่ขอรับรองความบริสุทธิ์ให้แก่คนอื่นใดอีกหลังจากท่าน

37. **อะไรคือความผิดที่ใหญ่หลวงที่สุด ณ ที่อัลลอฮฺ ?** ความผิดที่ใหญ่หลวงที่สุด ณ ที่อัลลอฮฺ คือ การตั้งภาคี(ชิริก)ต่อพระองค์ ดังที่พระองค์อัลลอฮฺ ฎ็ร ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

ความว่า: "แท้จริง การตั้งภาคี(ชิริก)นั้นถือเป็นความอธรรมที่ใหญ่หลวง" (ลูก มาน 13)

และท่านรอซูล ฎ็ร ได้ถูกถามว่า อะไรคือบาปที่ใหญ่หลวงที่สุด ? ท่านได้กล่าวว่า:

« أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا، وَهُوَ خَلَقَكَ »

ความว่า: "บาปที่ใหญ่หลวงคือ การที่ท่านทำให้มีหุ้นส่วนกับอัลลอฮฺ ทั้งๆ ที่พระองค์ทรงสร้างท่านมา" (มุตตะพะกุนอะลียฮฺ)

38. **การตั้งภาคี(ชิริก)มีกี่ชนิด ?** การตั้งภาคี (การทำชิริก) มีสองชนิด

1) **ชิริกใหญ่ (ชิริก อักบัร)** ผู้ที่กระทำชิริกใหญ่นั้นต้องสิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม(ออก จากศาสนาอิสลาม) และพระองค์อัลลอฮฺไม่ทรงอภัยโทษให้กับผู้ที่กระทำชิริกใหญ่ ดังพระดำรัส ของพระองค์ที่ว่า:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾

ความว่า: "แท้จริง พระองค์อัลลอฮฺจะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่ง จะถูกให้มีภาคีขึ้นแก่พระองค์ และพระองค์ทรงอภัยให้แก่สิ่งอื่นจากนั้น สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์" (อัน-นิสาฮ์ 48)

และประเภทของชิริกอักบัรนั้นมี 4 ประเภท คือ

- ก) การตั้งภาคีในเรื่องของการขอความช่วยเหลือและการวอนขอ
- ข) การตั้งภาคีในเรื่องของการตั้งเจตนา ความต้องการ และความมุ่งหมาย ด้วยการกระทำ ความดีต่างๆ เพื่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ
- ค) การตั้งภาคีในเรื่องของการฎอฮ์หรือการเชื่อฟังปฏิบัติตาม ด้วยการปฏิบัติตามผู้รู้ในการห้ามสิ่งที่อัลลอฮฺอนุมัติให้กระทำ และกลับอนุมัติในสิ่งที่อัลลอฮฺทรงห้าม
- ง) การตั้งภาคีในเรื่องของความรัก ด้วยการรักคนหนึ่งคนใดเหมือนกับที่เขารักอัลลอฮฺ

2) **ชิริกเล็ก (ชิริก อัศซีออ)** ผู้กระทำชิริกชนิดนี้ยังไม่สิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม(ยังไม่ออกจากศาสนาอิสลาม) ซึ่งมันแบ่งออกเป็นสองประเภทคือ :

ก) ซอฮิรฺ หรือเห็นได้ชัดเจน คือไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับคำพูด เช่น การสาบานด้วยกับสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ หรือ คำพูดที่ว่า (ماشاء الله وشئت) มาซาอัลลอฮฺ วะ ชิอตะ ความว่า (เป็นสิ่งที่อัลลอฮฺต้องการและที่ท่านต้องการ) หรือ (لولا الله وفلان) เลาลัลลอฮฺ วะ ฟุลาน ความว่า (หากว่าไม่มีอัลลอฮฺและไม่มีคนคนนั้นก็ย่อมจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้) หรือเกี่ยวกับการกระทำต่างๆ เช่นการสวมใส่เชือกและด้าย เพื่อปิดเป่าโรคภัยหรือเพื่อป้องกันจากมัน เช่นเดียวกับการสวมใส่ตะกุด เครื่องรางของขลังเพราะกลัวว่าจะมีคนอิัจฉาวิชาและให้โทษ หรือการเชื่อในลางร้าย คือการมองโลกในแง่ร้ายจากพฤติกรรมของนก ชื่อ คำต่างๆ สถานที่หรืออื่นๆ ที่กล่าวมานี้

ข) เคาะฟิยะ หรือชิริกที่ซ่อนเร้น คือการชิริกในเรื่องของการตั้งเจตนา การวางเป้าหมาย และความต้องการต่างๆ เช่น การทำอะมัลด้วยความโอ้อวด และการหวังชื่อเสียงเกียรติยศ เป็นต้น

39. **ชิริกใหญ่และชิริกเล็กแตกต่างกันอย่างไร ?** ส่วนหนึ่งของความแตกต่างระหว่างชิริกทั้งสองชนิดนี้ก็คือ การทำชิริกใหญ่นั้นผู้กระทำถูกตัดสินให้สิ้นสภาพจากมุสลิม(ออกจากศาสนาอิสลาม)ในโลกดุนยา และจะตกนรกตลอดกาลในวันอาคิเราะฮฺ ส่วนการทำชิริกเล็กนั้นไม่ได้ถูกชี้ขาดว่าเป็นกาฟิรฺในโลกดุนยา และไม่ได้ตกนรกตลอดกาลในวันอาคิเราะฮฺ และการทำชิริกใหญ่นั้นจะทำลายทุกการงานของมนุษย์ ในขณะที่การทำชิริกเล็กนั้นจะทำความเสียหายเฉพาะงานที่เกี่ยวข้องเท่านั้น และยังมีประเด็นปัญหาที่ขัดแย้งกันอยู่ว่า การทำชิริกเล็กนั้นจะไม่ได้รับการอภัยโทษนอกจากด้วยการกลับเนื้อกลับตัวเช่นเดียวกับชิริกใหญ่หรือไม่ ? หรือว่าการทำชิริกเล็กนั้นเปรียบเหมือนเช่นเดียวกับบาปใหญ่ ที่อยู่ภายใต้ความประสงค์ของอัลลอฮฺว่าจะทรงอภัยให้หรือไม่ ทรงอภัยให้ ? อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าความเห็นใดระหว่างสองความเห็นนี้เป็นสิ่งที่ถูกต้อง มันก็แสดงให้เห็นว่าชิริกเล็กนี้ย่อมเป็นเรื่องที่อันตรายอย่างยิ่งในทุกกรณี

40. **ชิริกเล็กสามารถที่จะป้องกันก่อนที่มันจะเกิดได้หรือไม่ ? หรือสามารถแก้ตัวในเมื่อมันเกิดขึ้นแล้วได้หรือไม่ ?** ใช่ ทำได้ การป้องกันจากการโอ้อวดนั้นทำได้ด้วยการทำอะมัลโดยมุ่งหวังและปรารถนาความพอพระทัยของอัลลอฮฺ และส่วนการโอ้อวดที่เล็กน้อยนั้นสามารถป้องกันด้วยการขออู้อี้ ดังที่ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า:

«أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا الشِّرْكَ، فَإِنَّهُ أَخْفَى مِنْ دَبِيبِ التَّمَلِّ، فَقِيلَ لَهُ: وَكَيْفَ نَتَّقِيهِ وَهُوَ أَخْفَى مِنْ دَبِيبِ التَّمَلِّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: قُولُوا: اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُودُ بِكَ مِنْ أَنْ نُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا نَعْلَمُهُ، وَنَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا نَعْلَمُ»

ความว่า: "โอ้ผู้คนที่ทั้งหลาย พวกท่านพึงเกรงกลัวชิริก(ชิริก อัศษ็ออ์)นี้เถิด เพราะแท้จริง มันแผ่เร้นยิ่งกว่ามดดำที่คลานอยู่บนหินดำเสียอีกแล้วได้มีผู้ถามท่านขึ้นมาว่า: โอ้ รอซูลุลลอฮฺ! แล้วเราจะป้องกันมันอย่างไรเล่า ในเมื่อมันเร้นลับยิ่งกว่ามดดำที่คลานอยู่บนหินดำเสียอีก? ท่านนบีก็กล่าวตอบว่า: ท่านทั้งหลายจงกล่าวว่:

อัลลอฮุมมะ อินนา นะอฺชูบิเกะ มิน อัน นุชริกะ บิเกะ ชัยอัน นะอฺ
ละมุฮฺ, วะนะสตัฆฟิรูกะ ลิมา ลา นะอฺละมุฮฺ

ข้าแต่อัลลอฮฺ แท้จริง เราขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากการที่เราตั้งภาคีใด ๆ ต่อพระองค์ซึ่งเราได้รู้ตัวดี และเราขออภัยโทษต่อพระองค์ในสิ่งที่เราตั้งภาคีโดยที่เราไม่รู้" (อะหมัด)

การแก้ตัวเมื่อได้สาบานกับสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺนั้น ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า:

« مَنْ حَلَفَ بِاللَّاتِ وَالْعُزَّىٰ فَلْيُقَلِّ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ »

ความว่า: "ผู้ใดได้สาบานกับลาตและอุซซา ดังนั้น เขาก็จงกล่าวว่ ลาอิลาฮะฮฺ อิลลัลลอฮฺ "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ" (มุตตะพะกุณฮะลียฺ)

ส่วนการแก้ตัวจากการเชื่อกลางร่ายนั้น ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า:

« مَنْ رَدَّتْهُ الطَّيْرَةُ مِنْ حَاجَةٍ فَقَدْ أَشْرَكَ قَالُوا: فَمَا كَفَّارَةُ ذَلِكَ؟ قَالَ: أَنْ
تَقُولَ: اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ وَلَا ظَيْرَ إِلَّا ظَيْرُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ »

ความว่า: "ผู้ใดที่ละเลิกจากการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพราะเชื่อในโชคลาง แสดงว่าเขาได้ตั้งภาคีแล้ว พวกเขาถามว่า: แล้วอะไรเล่าคือการแก้ตัวจากสิ่งนั้น? ท่านนบีตอบว่า: การที่ท่านกล่าวว่า:

อัลลอฮุมมะ ลา ค็อยรหฺ อิลลา ค็อยรูกะ, วะลา ฎ็อยรหฺ อิลลา
ฎ็อยรูกะ, วะลา อิลลาฮะ ฮ็อยรูกะ

ข้าแต่อัลลอฮฺ ไม่มีความดีใดๆ นอกจากความดีของพระองค์ ไม่มีการเชื่อโชคลางใดๆ นอกจากโชคลางของพระองค์ และไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์" (อะหมัด)

41. การปฏิเสธศรัทธา (กัฟรฺ) มีกี่ประเภท? มีสองประเภท

1) การปฏิเสธศรัทธาแบบใหญ่ (กัฟรฺ อักบัรฺ) คือผู้ที่กระทำต้องพ้นจากการเป็นมุสลิม ถูกแบ่งออกเป็น 5 ชนิดดังนี้

ก) กัฟรฺ ตักซีบ คือการไม่เชื่อ ไม่ศรัทธา

ข) การหยิ่งยโสพร้อมกับการศรัทธา

ค) การสงสัย

- ง) การผินหลังต่อสวรรค์
- จ) นิฟาก หรือการกลับกลอก

2) การปฏิเสธแบบเล็ก (กุฟรุ อัสซีออรุ) คือ กุฟรุในเชิงมะอูคียะฮฺ หรือการทำบาป ซึ่งไม่ทำให้ผู้กระทำสิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม เช่น การข่มามุสลิม เป็นต้น

42. หุก่มข้อชี้ขาดของการนะซัร หรือการบนบาน มีว่าอย่างไร ? ท่านนบี ﷺ ไม่ชอบการบนบาน และท่านได้กล่าวว่า:

« إِنَّهُ لَا يَأْتِيَّ بِخَيْرٍ »

ความว่า: "แท้จริงการบนบานนั้นไม่ได้นำสิ่งที่ดีมา" (อัลบุคอรี)

นี่เป็นในกรณีที่การบนบานนั้นทำไปด้วยความบริสุทธิ์เพื่ออัลลอฮฺ แต่หากเป็นการบนบานต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ เช่น บนบานต่อหลุมศพ หรือบนบานต่ออะลีย ก็ถือเป็นการบนบานที่ต้องห้าม ไม่อนุญาตให้กระทำและไม่อนุญาตให้ทำตามที่บนบานไว้

43. การไปหาหมอดูหรือนักทำนาย มีข้อชี้ขาดอย่างไร ? เป็นการกระทำที่ต้องห้าม และหากคนผู้หนึ่งได้เข้าไปหาหมอดูเพื่อหวังประโยชน์จากพวกเขาแต่ไม่ได้เชื่อในสิ่งที่พวกเขาอ้างว่ารู้สิ่งเร้นลับ กรณีเช่นนี้การละหมาดสี่สิบวันจะไม่ถูกตอบรับจากคนผู้หนึ่ง ดังที่ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

« مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقَبَّلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً »

ความว่า: "ผู้ใดที่ไปหาหมอดู แล้วเขาก็ได้ถามถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การละหมาดจะไม่ถูกตอบรับจากเขาเป็นเวลาสี่สิบคืน" (มุสลิม)

และหากว่าเขาได้ไปหาพวกเขา แล้วก็เชื่อในสิ่งที่พวกเขาอ้างว่ารู้สิ่งเร้นลับ แน่แน่นอนว่า เขาย่อมต้องตกในกุฟรุกลายเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังที่ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า:

« مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ »

ความว่า: "ผู้ใดที่ไปหาหมอดูหรือนักทำนาย แล้วเขาก็เชื่อในสิ่งที่เขาบอก แน่แน่นอน เขาคนนั้นได้ปฏิเสธต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมายังมุหัมมัดแล้ว" (อบู ดาวูด)

44. เมื่อใดที่ถือว่าการขอน้ำฝนจากบรรดาดวงดาวเป็นซิริกใหญ่หรือซิริกเล็ก ? ผู้ใดที่เชื่อมั่นว่าแท้จริงดวงดาวนั้นส่งผลให้ฝนตกโดยปราศจากความประสงค์ของอัลลอฮฺ ดังนั้น การอ้างของเขาเช่นนั้นต่อดวงดาวว่าทำให้ฝนตกถือว่าการอ้างในเชิงการสร้างและการบันดาล ซึ่งกรณีนี้ถือว่าเป็นซิริกใหญ่ ส่วนผู้ใดที่เชื่อว่าดวงดาวนั้นมีผลให้ฝนตกด้วยความประสงค์ของอัลลอฮฺ และเชื่อว่าอัลลอฮฺนั้นทำให้ดาวเป็นเหตุให้ฝนตกและพระองค์ทรงกำหนดธรรมชาติให้มีฝนเมื่อดาวดวงนั้นปรากฏขึ้น กรณีเช่นนี้ถือว่าเป็นซิริกเล็ก เพราะว่าเราได้กล่าวอ้างว่าดาวเป็นสาเหตุแห่งฝนโดยไม่มีหลักฐานจากบทบัญญัติศาสนา หรือจากประสาทสัมผัส หรือจากสติปัญญาที่ถูกต้อง ส่วนการใช้ดวงดาวเป็นเครื่องบ่งชี้กำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของฤดูกาลต่างๆ ในแต่ละปีและเป็นเครื่องหมายเวลาที่ใช้รอคอยการตกของฝนนั้น ถือว่าเป็นที่อนุญาต

45. อะไรคือหน้าที่ของเราซึ่งจำเป็นต้องมีต่อบรรดาผู้ปกครองมุสลิม ? สิ่งที่ต้องทำก็คือต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามพวกเขาไม่ว่าในยามที่ชอบหรือไม่ชอบ ไม่อนุญาตให้ก่อกบฏต่อพวกเขา แม้ว่าพวกเขาจะข่มเหงเพียงใด และเราไม่ต้องขอดูอาอิให้พวกเขาประสบสิ่งชั่วร้ายหรือหายนะ ต้องไม่ปลดมือของเราจากสัญญาที่มั่นหมายว่าจะปฏิบัติตามพวกเขา ในทางกลับกันเราต้องขอดูอาอิให้พวกเขาได้รับการปรับปรุงแก้ไขในสิ่งที่ดี ให้รอดพ้นจากสิ่งชั่วร้าย ให้พวกเขาได้รับทางนำ และให้พวกเขาบรรลুকุศลการทำงานอย่างเที่ยงตรงถูกต้อง และเราเห็นว่าแท้จริงการเชื่อฟังต่อพวกเขานั้นถือเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์อัลลอฮฺ ตราบใดที่พวกเขานั้นไม่ใช่ให้ทำในสิ่งที่เป็นมะอูดียะฮฺหรือฝ่าฝืนอัลลอฮฺ ซึ่งถ้าหากว่าพวกเขาใช้ในสิ่งที่เป็นมะอูดียะฮฺต่ออัลลอฮฺ การเชื่อฟังพวกเขาในสิ่งนั้นก็เป็นที่ต้องห้าม และจำเป็นต้องเชื่อฟังในเรื่องอื่นๆ นอกเหนือไปจากเรื่องมะอูดียะฮฺที่ว่านี้ ในจำนวนสิ่งที่ดีทั้งหลายที่ยังเหลืออยู่กับพวกเขา ดังที่ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า:

« نَسَمِعُ وَتَطِيعُ لِلْأَمِيرِ وَإِنْ ضَرَبَ ظَهْرَكَ وَأَخَذَ مَالَكَ فَاسْمَعْ وَأَطِعْ »

ความว่า: "ท่านต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามต่อผู้นำ และแม้ว่าหลังของท่านจะโดนตีหรือทรัพย์สินสมบัติของท่านจะถูกริบไป ท่านจงเชื่อฟังและปฏิบัติตามเขาเถิด" (มุสลิม)

46. อนุญาตให้ถามถึงหิกมะฮฺหรือเหตุผลของอัลลอฮฺในคำสั่งใช้และข้อห้ามต่างๆ ได้หรือไม่? ได้ เป็นที่อนุญาต แต่ด้วยเงื่อนไขว่าจะต้องไม่นำเอาการศรัทธาหรือการปฏิบัติอะมั้ลไปเกี่ยวแขวนไว้กับการรู้ถึงเหตุผลและความพึงพอใจในเหตุผลเหล่านั้น แท้จริงแล้วการรู้ถึงเหตุผลนั้นเป็นเพียงมูลเหตุเพื่อทำให้ผู้ศรัทธาเพิ่มความหนักแน่นต่อสัจธรรมเท่านั้น ทว่าการยอมจำนนโดยสิ้นเชิงและการไม่ถามคือหลักฐานแห่งความสมบูรณ์ของอุมมัตมุสลิม (การเป็นบ่าวผู้ภักดี) และการศรัทธาต่ออัลลอฮฺและต่ออภัย ความปรีชาที่เต็มเปี่ยมของพระองค์ เช่นสภาพของเศาะหาบะฮฺ ﷺ

47. อะไรคือความหมายของพระดำรัสของพระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ ﴾

ความว่า "สิ่งใดที่ประสบกับเจ้าในเรื่องที่ดี มันย่อมมาจากอัลลอฮฺ และสิ่งใดที่ประสบกับเจ้าในเรื่องที่ชั่วร้าย มันย่อมมาจากตัวของเจ้าเอง" (อัน-นิสาห์ 79)

ความหมายของสิ่งที่ดีตรงนี้คือนิอุมัตความโปรดปรานของอัลลอฮฺ และความหมายของคำว่าสิ่งที่ชั่วร้ายตรงนี้คือภาวะทุกข์ยากที่เป็นการทดสอบ ซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างนั้นถูกกำหนดโดยอัลลอฮฺ ﷻ สิ่งที่ดีนั้นจะถูกพาดพิงไปยังอัลลอฮฺ เพราะแท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้ทำสิ่งนั้นให้เป็นสิ่งที่ดี ส่วนความชั่วร้ายนั้นพระองค์ทรงสร้างมันมาด้วยเหตุผลใดเหตุหนึ่งตามวิถึความปรีชาญาณของพระองค์ ถ้ามองในแง่ของเหตุผลดังกล่าวนี้มันก็คือว่าเป็นหนึ่งในความดีงามของพระองค์ด้วย ดังนั้นการกระทำต่างๆ ของพระองค์ทุกๆ อย่างนั้นย่อมเป็นสิ่งที่ดีงาม ดังที่ท่าน รอซูล ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า:

« وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ »

ความว่า: "และความดีทุกอย่างนั้นอยู่ในพระหัตถ์ทั้งสองของพระองค์ แต่ความชั่วนั้นจะไม่ถูกพาดพิงถึงพระองค์" (มุสลิม)

การกระทำต่างๆ ของบ่าวนั้นคือการสร้างหรือการบันดาลของอัลลอฮฺ แต่ในขณะเดียวกันมันก็เป็นกรขอขมาหรือเป็นความพยายามของบ่าวด้วย ดังที่พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۖ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ۖ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى ۖ

ความว่า: "ส่วนผู้ที่บริจาคและยำเกรงอัลลอฮฺ และเชื่อมั่นในสิ่งที่ดี เราก็จะให้เขาได้รับความสะดวกอย่างง่ายดาย" (อัล-ลย์ล 5-7)

48. อนุญาตหรือไม่ที่ฉันจะพูดว่าคนคนนั้นตายชะฮีด(เสียชีวิตในหนทางของอัลลอฮฺ)?

การหุก่มชี้ขาดว่าคนหนึ่งคนใดอย่างชัดเจนว่าเขาตายชะฮีดนั้นก็คือการหุก่มว่าเขาผู้นั้นได้เข้าสวรรค์ และตามมัซฮับของอะฮฺลุส สุนนะฮฺ เราจะไม่พูดถึงคนหนึ่งคนใดอย่างชัดเจนจากบรรดามุสลิมว่าแท้จริงเขาเป็นชาวสวรรค์หรือเขาเป็นชาวนรก เว้นแต่บุคคลที่ท่านนบี ﷺ ได้บอกเอาไว้ว่าใครคือชาวสวรรค์หรือชาวนรก เพราะแท้จริง ความเป็นจริงนั้นเป็นสิ่งลับที่ซ่อนเร้น และเราก็ไม่ได้รอบรู้ถึงสภาพการตายที่แท้จริงของมนุษย์ และการงานทุกอย่างนั้นจะขึ้นอยู่กับบั้นปลายในชีวิตของเขา และเจตนาในใจนั้นมีแต่อัลลอฮฺเท่านั้นที่รู้ดียิ่ง เพียงแต่ว่า เราหวังว่าผู้ที่ทำความดีนั้นจะได้รับผลตอบแทน และเราหวังกันว่าผู้ที่ทำความชั่วนั้นจะได้รับการลงโทษ

49. อนุญาตหรือไม่ในการหุกัมชี้ขาดมุสลิมคนหนึ่งคนใดอย่างชัดเจนด้วยการเป็นกัฟร (การปฏิเสธศรัทธา) ของเขา ? ไม่อนุญาตให้เราตัดสินมุสลิมคนหนึ่งคนใดว่าเป็นกาฟิร (ผู้ปฏิเสธศรัทธา) และเป็นมุชริก (ผู้ตั้งภาคี) และเป็นนิฟาก (ผู้กลับกลอก) ในเมื่อไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเผยให้เห็นอย่างชัดเจนจากเขาซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงสภาพดังกล่าวที่ว่านั้น พร้อมๆ กับการมีอยู่ของมูลเหตุที่กีดกันการเป็นกัฟรของพวกเขา และเราต้องปล่อยให้ความลับในใจของเขานั้นเป็นภาระการสอบสวนของอัลลอฮ์ ﷻ

50. อนุญาตให้ฎะวาฟสิ่งอื่นนอกจากกะฮุบะฮ์ได้หรือไม่ ? ไม่มีสถานใดในแผ่นดินนี้ที่อนุญาตให้ฎะวาฟได้ เว้นแต่ ณ ที่กะฮุบะฮ์อันทรงเกียรติเท่านั้น และไม่อนุญาตให้เลียนแบบสถานที่หนึ่งที่ใดเหมือนกะฮุบะฮ์ถึงแม้ว่าสถานที่นั้นจะเป็นที่ทรงเกียรติยิ่งใหญ่แค่ไหนก็ตาม และผู้ใดทำการฎะวาฟอื่นจากกะฮุบะฮ์เพื่อแสดงความยิ่งใหญ่ต่ออัมมัลแนอนเหลือเกินว่าเขานั้นได้ฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์แล้ว